

nedeljski Primorski dnevnik

Leto XIII - št. 214 (3749)

TRST, nedelja 8. septembra 1957

Cena 30 lir

Za raztegnitev zakona o obveznem bolniškem zavarovanju kmetov!

V novembru 1954 je bil sprejet zakon o obveznem bolniškem zavarovanju neposrednih obdelovalcev zemlje in živinorejcev. Čeprav ima ta zakon vrsto pomanjkljivosti in ga bo treba spopolniti, pomeni zmago kmetov v njihovi dolgotrajni borbi za uveljavljanje socialnih pravic tudi v kmetijstvu. Danes imajo kmetje v vseh italijanskih pokrajinah pravico do zdravniške oskrbe, bodisi v bolnišnicah in ambulantah, ali pa na domu; do bolniške oskrbe, do zdravniške oskrbe specializirane in do porodniške oskrbe.

Ceprav ni ta zakon poln in ne daje kmetom pravice do zavarovanja, če ne izpolnijo nekaterih pogojev, vendar ne težijo kmetov in njihovih svojcev, ki imajo pravico do zavarovanja, več ogromni izdatki za zdravljenje. Ti izdatki so prej močno obremenjevali posamezna kmetijska posestva in niti tako nizko življenjsko raven kmetov. Zato je razumljivo, da so vsi kmetje sprejeli ta zakon z odobravanjem ne glede na njihovo politično pripadnost, ker je bil s tem storjen prvi korak k ureditvi kmečkih socialnih vprašanj.

Pred kratkim pa je bil v parlamentu sprejet tudi zakon o kmečkih pokojninah in prav gotovo ga bodo sprejeli tudi v senatu, tako da pričakujejo, da bo stopil v veljavo že s 1. januarjem 1958. To je druga važna socialna pridobitev, ki se tiče okrog 2 milijona kmečkih delavcev.

Toda povrnimo se k prvemu vprašanju. Kakor sem že omenil, se v vseh pokrajinah izvaja zakon o obveznem bolniškem zavarovanju kmetov v zadovoljstvo in v prid kmečkega ljudstva. Medtem pa ta zakon še ni raztegnjen na Tržaško ozemlje oziroma na tržaško pokrajino. Tu nastaja vprašanje, zakaj se ravno ta zakon ne raztegne na naše področje, medtem ko se raztegujejo vsi drugi italijanski zakoni.

Vsem je prav dobro znano, še posebno pa Uradu za kmetijstvo pri vladnem generalnem komisariatu in pri kmetijskem inspektoratu ter pri vseh kmečkih

organizacijah, da je položaj naših kmetovalcev zelo kritičen. Naši kmetje, ki se trdo borijo z našo skopo kraško zemljo, da ji iztrgajo vsaj toliko, da se čez leto preživijo, ne uživajo dobrin tega zakona, čeprav so italijanski državljani z vsemi pravicami in dolžnostmi.

Glede tega vprašanja sta Kmečka zveza in Zveza malih posestnikov že večkrat posredovali pri vladnem generalnem komisariatu dr. Palamari in ga rotili, naj končno že raztegne ta zakon na naše ozemlje, ker imajo do tega naši kmetje vso pravico. Toda vsa ta posredovanja do zdaj še niso zalegla. Pri tem pa so jalovali izgovori, da je v naših občinah premalo kmetov, ki bi imeli pravico do zavarovanja. Pri tem se samo po sebi vsiljuje vprašanje, ali imajo občine Doberdob, Števerjan, Sovodnje na Goriškem in male občine v Benetiji več upravičencev kot naše in zakaj se potemtakem v teh občinah zakon izvaja, pri nas pa ne?

Po mojem mnenju ne gre tu za vprašanje števila upravičencev, ker zakon določa, da se lahko za ustanovitev kmetijske bolniške blagajne dve občini združita, če ni v posamezni občini dovolj kmetov, ki imajo pravico do zavarovanja. Vsi znaki torej kažejo, da gre tu za neko drugo vprašanje, in sicer za politično.

Vsem je dobro znano, da je 9590 kmetovalcev na Tržaškem slovenske narodnosti in da je ogromna večina politično napredno usmerjena, od ostalih 590 pa je tudi pretežna večina v demokratičnem naprednem gibanju. Ta večina pa ni pogodu tukajšnjim šovinističnim krogom in še posebno ne diši neki dobro znani kmečki organizaciji, ki si lasti pravico predstavljanja vseh tu živčih kmetovalcev. Te trditve pa bi bile jasno postavljene na laž, če bi se na Tržaško ozemlje raztegnil zakon o obveznem zavarovanju neposrednih obdelovalcev zemlje, ker bi se pri volitvah za občinske bolniške blagajne pokazalo, kaj ta organizacija pravzaprav predstavlja na našem področju. Prav zaradi tega

dejstva se nam vedno bolj vsiljuje prepričanje, da ni bil omenjeni zakon še raztegnjen na naše področje zaradi političnih spekulacij. Dobro je namreč znano, da uživa ta organizacija precejšnjo podporo pri tukajšnjih oblasteh in da zato ni izključeno, da se ni bil raztegnjen na naše področje omenjeni zakon ravno na podlagi stališča te kmečke organizacije.

Ce je to res, in vse kaže, da je, ne moremo razumeti stališča vladnega generalnega komisarja, ki ne bi smel podpirati stališč raznih stanovskih organizacij, pa naj so kakor koli politično usmerjene, ampak bi morala biti njegova dolžnost, da končno reši to vprašanje nepristransko in da končno raztegne zakon o obveznem bolniškem zavarovanju neposrednih obdelovalcev zemlje na to področje brez vsakih popravkov in brez vključevanja drugih področij v tržaško pokrajino.

Samo takšna in takojšnja rešitev tega vprašanja bo potrdila nepristransko upravljanje vladnega generalnega komisarja nasproti vsem prebivalcem tega področja, pa naj so slovenske ali italijanske narodnosti in kakor koli politično usmerjeni.

Tudi potrpljenje naših kmetov ima svoje meje. Prepričani so bili, da bo vladni komisar ta zakon takoj razširil na naše področje; toda medtem ko se v drugih pokrajinah izvaja zakon že skoro tri leta, se pri nas to vprašanje, ki je velikega socialnega pomena, še vedno zadržuje ter se s tem izvaja huda diskriminacija na sproti našim kmetom tudi s socialne plati.

Mislím, da se morajo za rešitev tega vprašanja zavzeti vsa politična gibanja na Tržaškem, vsi pokrajinski in občinski svetovanci ter vse kmečke organizacije brez razlike in ne glede na njihovo politično usmerjenost. Le tako bodo pokazale, da resnično zastopajo interese kmečkega življa.

Vsako drugačno stališče, ki oporeka raztegnitvi tega zakona na naše ozemlje, je groba politična spekulacija.

MIRKO KOSMINA

V južnih državah ZDA se še vedno močno upirajo uveljavljanju sklepa vrhovnega sodišča, ki odpravlja plemensko razlikovanje. Ponkod dajejo pobudo za to sami guvernerji, kakor se je te dni dogodilo v državi Arkansas, kjer je guverner Faubus dal obkoliti šole s policijskimi agenti, katerim je dal ukaz, naj preprečijo vstop črnim študentom. Minister za sodstvo Brownell je poslal tja skupino federalnih agentov z nalogo, da izvedejo preiskavo. Predsednik Eisenhower pa je pozval guvernerja Faubusa, naj spoštuje sklep vrhovnega sodišča in ustavo. Predsednik je poudaril, da bo z vsemi zakoniti sredstvi poskrbel za spoštovanje ustave. O tem se je večeraj razgovarjal v Washingtonu, kamor se je za en dan vrnil z oddiha, z ministrom za sodstvo Brownellom. Na sliki pa vidimo skupino članov teroristične organizacije Ku Klux Klan, ki je demonstrirala pred nekim kinematografom v Charlotte v državi Carolini proti predvajanju filma, ki obsoja plemensko razlikovanje. Skupina diskutira s šefom policije.

Ob Gronchijevem obisku v Iranu še bolj v ospredju spori zaradi petroleja

Izjave predsednika republike pred odhodom iz Rima - 24. t. m. se začne zasedanje senata - Zoli je na velesojmu v Bariju poudarjal trdnost lire

RIM, 7. — Danes ob 8. uri je predsednik republike Gronchi odpotoval z letalom v Teheran. Spremljali so ga tudi njegova soproga, zunanji minister Pella in razni drugi visoki funkcionarji. Preden je stopil na letalo, je dal Gronchi novinarjem naslednjo izjavo: «Odpotujem v Iran in sem zadovoljen, da sem se danes lahko odzval prijateljskemu in vladnemu vabilu njegovega cesarskega velečanstva Šahinaha. Mislím, da je dobro znamenje, da sovpada obisk, v katerem me spremlja zunanji minister, s časom, ko so italijansko-perzijski odnosi v polnem razvoju; to je s časom, ko se odpirajo za naši dve državi nove perspektive sodelovanja.

Prepričan sem, da v dobi ko se postavljajo resna politična, gospodarska in socialna vprašanja v zvezi s

postopnim spreminjanjem oblik sožitja med narodi, sodelovanje med državami, kot sta Italija in Iran, ki imata toliko skupnega v zamislih o svoji bodočnosti in o bodočnosti sveta, lahko postane koristno ne le za naša naroda marveč tudi za stvar svobode, demokracije in miru.

Letalo, s katerim potuje Gronchi, je spremljala najprej eskorta osem italijanskih letal na reketjski pogon, nato pa so ga spremljala grška, turška in perzijska letala. Ob 18.30 po krajevnem času, oziroma ob 16. uri po italijanskem času je letalo srečno pristalo na teheranskem letališču, kjer so Gronchija zelo prisrčno sprejeli.

Iz kratke Gronchijeve izjave na rimskem letališču je razvidno, da je predsednik republike ponovno pou-

daril politični pomen svojega potovanja, kateremu so nekateri listi skušali pripisati le formalen in protokolaren značaj. Sicer pa je postal tudi tisk nekoliko previdnejši in današnja turinška «La Stampa» dopušča Gronchijevemu potovanju določeno politično važnost. List sicer poudarja, da ne more Italija igrati prave vloge posrednika med državami Srednjega vzhoda in z zahodnim svetom, ker ni nevtralna, marveč močno zasidrana v atlantskem zavezništvu; vendar pa Italija lahko prispeva k kooptitvi kotova. Pri tem je treba upoštevati, da je isti list še večeraj pisal, da nima potovanje nobenega političnega pomena.

Jutrišnji časopisi pa bodo na vsak način obširno poročali o Gronchijevem obisku v Perziji in poudarili topli sprejem, ki ga je bil dele-

žen v Iranu. Pri tem bodo tudi poudarili, da se odpirajo Italiji v Iranu velike možnosti ne le na petrolejskem marveč tudi na drugih industrijskih področjih. Mnogi menijo, da se bo sodelovanje med Italijo in Perzijo še bolj okrepilo, kar bo lahko ugodno vplivalo tudi na odnose z drugimi arabskimi državami.

Danes je neka katoliška tiskovna agencija oddalo zavrnila trditve Pageja, predsednika ameriške družbe Standard, ki je dejal, da ne bo mogla italijanska družba Agip primerno izkoristiti petrolejskih koncesij, ki jih je dobila v Iranu. Agencija pravi, da bo družba Agip prav gotovo našla petrolej v Iranu, če ga je znala najti v Italiji, kjer ga je mnogo manj. Agip razpolaga sedaj s 35 soodami, medtem ko razpolaga ameriški trust s

60, ima pa sedemkrat obširnejše področje za iskanje vrelcev. Agencija tudi zavrača zahtevo družbe Standard, da bi iskala petrolej na področju, ki so ga dodelili italijanski družbi.

Kot vidimo, skušajo Gronchijevo načelo o bolj aktivni politiki izvajati za sedaj na petrolejskem področju, ki zadobiva res močno politično obolenje zaradi navzkrižja v interesih. Pri tem je zanimivo, da pride jutri v Rim iraški minister za gospodarstvo, ki ga bo spremljal ravnatelj za petrolejske zadeve. Oba se bosta razgovarjala z vladnimi in industrijskimi krogi.

V ospredju je tudi vprašanje senata. Njegov predsednik Merzagora se je večeraj razgovarjal z ministrom Gonello in predsednikom poslanske zbornice Leonejem ter je sklenil, da skliče zase-

danje senata za 24. septembra. Senat bi moral najprej razpravljati o skupnem evropskem trzišču, toda ker bo minister Pella do 26. t. m. odsoten, bodo postavili na dnevni red najprej proračun ministrstva za delo, Merzagora in Gonella sta se razgovarjala tudi o reformi senata in o njegovi morebitni razpustitvi prihodnjega pomlad, tako da bi bile lahko skupne volitve v senat in poslansko zbornico. Zdi se, da je Merzagora temu nasprotoval. Sicer pa se morajo o tem do 20. septembra izreči vse skupine v senatu.

Kar se tje strank, so demokratični za predčasno razpustitev, pri čemer se izgovarjajo na stroške, ki jih povzročajo posamezne volitve. Resnica pa je, da bi radi dosegli absolutno večino.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Zajtrk v Londonu

Aktualni portreti

Včeraj je predsednik republike Giovanni Gronchi odpotoval z zunanjim ministrom Pello na obisk v Iran. Ta obisk naj bi pomenil začetek nove italijanske politike do dežel Srednjega Vzhoda.

Dorothy Dandridge, slovita črna filmska igralka in pevka, ki se njeno ime povezuje s skandalom o krog revije «Confidential».

Françoise Sagan je napisala nov roman «Cet en mesec, c'est en l'été», ki so ga našli v do sedaj še nevidni nakladi 200.000 izvodov in prevedli v mnoge tuje jezike. Tudi italijanski prevod je že v tisku pri Mondadoriju.

Bernard A. Schriever, general ameriškega letalstva, ki mu je predsednik Eisenhower zapal izdelavo raketnih izstrelkov. Schriever je nemškega porekla.

Slovita sopranistka Maria Meneghini Callas, ki je nenadno zapustila Edinburg pred zaključkom turneje, da bi se udeležila sprejema, ki ga je niti manj slovita Elsa Maxwell priredila te dni v Benetkah.

Sedem dni v svetu

Slovo v Londonu

Po petih mesecih razgovorov na 157 sejah so se delegati londonskega zasedanja razorožitvenega pododbora OZN v petek razšli, ne da bi se sporazumeli niti o dnevu, kdaj naj se spet sestanejo. Tako zahodni kakor sovjetski delegati so ostali vsak pri svojem stališču. Poleg tega so zahodni delegati zahtevali, naj bi se pododbor zopet sestane 1. oktobra v New Yorku. Sovjetski delegat v Zorin pa je zahteval, naj vsa zadeva pride sedaj pred glavno skupščino OU OZN, kjer bodo imele tudi druge države možnost, da povedo svoje mnenje. Zorin je ugotovil, da pododbor, kakor je sedaj sestavljen, ni več sposoben konstruktivno obravnavati to vprašanje, kajti od petih članov so štirje tudi člani NATO. Pripomnil je, da je pododbor postal za zahodne države nekakša podružnica NATO, kajti pred vsako sejo pododbora so se njegovi zahodni člani posvetovali s svetom NATO. Zato je potrebno o zadevi sedaj razpravljati pred širšim forumom.

Pred razhodom so delegati pripravili poročilo za glavno skupščino OZN in ta bo sedaj odločala, kako in kdaj se bodo razgovori potekali. Zadeva se že dolgo ni premaknila z mrtve točke, medtem pa so tako v Sibiriji kakor v Nevada in v Avstraliji odmevale atomske eksplozije. Postalo je očito, da tako ne more napredovati. Zauzevanje je bilo kar očito in mnogo verjetnosti je, da se želi počakati na izid nemških volitev, ki bodo 15. septembra. Sredi septembra se bo začelo tudi zasedanje glavne skupščine OZN in veselim se, da je morda zahotelo tudi nekoliko bučne propagande v tej skupščini v prizadevanju, da bi prepričale svet, da je za neuspeh kriv nasprotni tabor. Bilo kar bilo, treba je ugotoviti, da objektivno gledano ne gre za dokončni neuspeh pogajanj o razorožitvi, pač pa za neuspeh poskusa, naj bi to tako življenjsko vprašanje reševal samo ožji krog veselih, pri čemer ima zahodni blok večino. Zorin je ugotovil, da imajo pravico biti zastopani še drugi kontinenti, in sicer Azija, Afrika in Južna Amerika. Zato je verjetno, da se pododbor, kakor je sedaj sestavljen, ne bo mogel rešiti vprašanja, kaj naj bi posredovali v razgovore, ki naj nudijo večje jamstvo za uspeh in pri čemer naj se poslušajo glasovi drugih manjših držav, ki odločno obsojajo blazno oboroževalno tekmo med jedrskimi silah. Zorin je ugotovil, da imajo pravico biti zastopani še drugi kontinenti, in sicer Azija, Afrika in Južna Amerika. Zato je verjetno, da se pododbor, kakor je sedaj sestavljen, ne bo mogel rešiti vprašanja, kaj naj bi posredovali v razgovore, ki naj nudijo večje jamstvo za uspeh in pri čemer naj se poslušajo glasovi drugih manjših držav, ki odločno obsojajo blazno oboroževalno tekmo med jedrskimi silah.

Posebni ameriški odposlanec na Srednjem vzhodu Loy Henderson, ki je med svojim potovanjem nadležal spletke proti Siriji in je ob povratku v Washington izjavil, da je položaj v Siriji zrel za rešitev.

jajo, da bodo odločno branili svojo neodvisnost in se bodo postavili po robu vsakomur, ki bi jim napadel. V Washingtonu so upali, da bodo pridobili Naserja za posredovanje. Kaj naj bi posredoval? Ali naj bi prepričeval sirsko vodstvo, naj sprejme Eisenhowerjevo doktrino in se podredi politiki, kakršno jo narekuje Washington? To spopredovanje so razlagali tako, da je Naser zaskrbljen, češ da je Sirija padla precej v objem komunistov. Toda v odgovor na to so se dni sporčili, da sta se Egipt in Sirija sporazumeli o ustanovitvi gospodarske unije. V Moskvi pa je bil sklenjen sporazum o gospodarski in tehnični pomoči Siriji. Sirski državni podarjajo, da želijo še dalje ostati izven blokov in voditi politiko pozitivne nevtralnosti. Tako politika pa nekatere washingtonskim krogom ne diši in krstijo za komunistično vsakogar, ki se ne vključuje v njihov tabor. Pomoč iz Moskve je Siriji sprejela šele potem, ko ji jo je Zahod odklenil, oziroma je zanj postavljeno celo vrsto političnih pogojev. Enako ka-

Ameriška gonja proti Siriji

Prejšnji teden smo omenili, da je kairski radio obtožil ameriškega državnega podarjajo Hendersona, da na svojem potovanju po Srednjem vzhodu pripravlja tla za vojaško izvajanje Eisenhowerjeve doktrine. In res so ZDA

Med Sirijo in Sovjetsko zvezo je bil sklenjen sporazum o sovjetski gospodarski in tehnični pomoči Siriji. Na sliki vidimo sovjetskega voditelja Pervuhina (z naočniki), ki pozdravlja voditelja siriske delegacije Hasana Gebaro ob prihodu delegacije v Moskvo.

začele te dni pospešeno pošiljati orožje Jordaniji, Iraku in drugim državam bagdadškega pakta. Orožje so začeli pošiljati z letali takoj po povratku Hendersona v Washington. Ob povratku je Henderson izjavil, da je položaj v Siriji zrel za rešitev. Razumljivo, da je resen za vse tiste, ki podpirajo ameriško zaroto proti neodvisnosti Sirije.

Na vse te spletke in grožnje pa v Damasku odgovar-

je: Vse kaže, da smo sedaj v podobnem položaju, v kakršnem smo bili pred napadom na Egipt oziroma pred državnim udarom v Jordaniji. Predsednik Eisenhower je ce-

kor se je svoj čas dogajalo z Egiptom. Sovjetska vlada je v novi not, ki jo je poslala trem zahodnim veleposlancem obdala zlasti ZDA, da kujejo novo zaroto proti Siriji, in je zopet predlagala, naj bi se vselej s skupno izjavo obvezale, da ne bodo uporabljale sile na Srednjem vzhodu.

Vse kaže, da smo sedaj v podobnem položaju, v kakršnem smo bili pred napadom na Egipt oziroma pred državnim udarom v Jordaniji. Predsednik Eisenhower je ce-

lo prekinil počitnice in se vrnil včeraj v Washington, da se posvetuje z Dullesom in Hendersonom o reševanju demokratičnosti pred ekonomistično nevarnostjo na Srednjem vzhodu. No pa ima pri tem še hujšo nalogo za reševanje demokratičnosti v svoji lastni državi, kjer se zapirajo razprave upirajoč splošnovalni zakon in ustave in še dalje ne dovoljujejo črnskim študentom obiskovanja skupnih šol, kakor to omenjamo pod sliko na prvi strani.

(Nadaljevanje na 8. strani)

OB SMRTI VELIKEGA PROTIFAŠISTIČNEGA BORCA

Gaetano Salvemini

Predčetrinajst let je umrl Gaetano Salvemini, demokratični in navdušen Italijan, ki je zgradil z njim enega tistih dosledno demokratičnih značajev, ki so kot pokojni Piero Calamandrei, brata Rosselli, Antonio Gramsci, Piero Gobetti in toliko drugih znanih in neznanih požrtvovalnih protifašističnih borcev stali vedno v prvih vrstah borbe proti fašistični diktaturi, zlasti trdno in neomajno takrat, ko se je kot nalezljiva bolezen uspešno širila po Evropi in bila celo na tem, da zagospodari nad človeštvom za daljšo dobo.

Osnovna poteza v značaju Gaetana Salveminija je bila izredna občutljivost za stvarnost, združena z nikdar zamaženo politično socialno orientacijo glede tega, kar je v določenih okoliščinah in razmerah etično dobro in etično zlo. A sama ta poteza v njegovem značaju — ki niti ni tako redek pojav pri ljudeh — ni bila nič izrednega, če bi ne bila združena z izredno borbenostjo njegovega duha. In prav brezkompromisna borbenost je tisto, kar pri tem vrednem predstavniku italijanske kulture vzbujala v nas občudovanje, kajti taka borbenost, kot jo je v vsem svojem življenju pokazal Gaetano Salvemini, ga uvršča med tiste redke duhove, ki nam s svojim zgledom kažejo vzor močnega, v polnem pomenu te besede.

Pri tem je poseben postanski pomena podrobna kritična ocena življenjskega dela, ki ga je Gaetano Salvemini opravil

kot zgodovinar, profesor, publicist, politični in javni delavec nasploh. To je naloga zgodovinarja, in tu bo moč najti marsikaj minljivega, kar je neogibna usoda vsakršne človeške dejavnosti; kar pa je v dejavnosti Gaetana Salveminija trajne vrednosti, je prav ta njegova pripravljenost na borbo in spopad vedno in povsod, kjer je njegova demokratična in etična budnost trčila na uprsko, ki se z njim njegova tenkotučna vest nikakor ni mogla pomiriti.

Bil je socialist, a se je takrat s socialisti spri, ker ni videl kmata in kmečkega delavca na jugu in ker je sovražil suhe formule in demagogijo; obsodil je takratno italijansko zunanjo politiko, ki se je vezala z Avstro-ogorsko in Nemčijo; obsodil je Londonski pakt, njegovo nacionalistično in imperialistično vsebino ter zagovarjal najumnost sporazuma z Jugoslavijo; proti fašizmu je nastopil takoj in končan v zaporu; fašisti so mu zaplenili vse itak skromno imetje, on pa je v tujini nadaljeval bitko, ki se je leta 1945 končala z zmago; po vojni se je vrnil v Italijo, in tu ga zopet srečamo povsod tam, kjer se vodi borba proti clerikalni nevarnosti, ki ogrožala italijansko demokracijo; na barikadah za demokratičen razvoj sodobne Italije je Gaetano Salvemini doletela smrt...

Nad njegovo smrtjo so se italijanski demokrati zamislili, da bi iz njegovega življenja črpali nove sile za bodoče bitke.

ŽIVALI IMAJO ČUTILLO, KI JE ŠE SKRIVNOST

Ptice selivke čutijo atomsko nevarnost

Izognile so se ozemlja, kjer so bile eksplozije atomskih bomb - Cele jate ptic poginile na Japonskem - Šoje nad Nemčijo - «Neumne» živali bežijo, ljudje pa razpravljajo

Stoletja in stoletja so o grozne leto selijo z juga na sever in s severa na jug, letale vedno po isti poti. Nikoli niso menjale smeri. Bilo je kot estno izročilo iz roda v rod. Vse do tistega leta, ko se je razpočila v puščavi Las Vegas ameriška atomska bomba. Kajti prav čez to puščavo je vodila ptice-selivke pot.

A takrat so ptice menjale svojo smer. Same od sebe so začutile nevarnost, ki jim je pretitela od atomske megle, od atomskih oblakov, od atomskega ozračja. S posebnim čutilom so živalice zasledile smrtno nevarnost in so se ji izognile. Daleč naokoli so zavile. Velik ovinek so morale napraviti, da so prišle iz nevarnega ozračja.

Ni se prav vsem posredilo ubežati pogini. Nekatere, morda bolj drzne, ali bolj neprevidne, so zašle v smrtonosno atomsko megle in padle mrtve na zemljo.

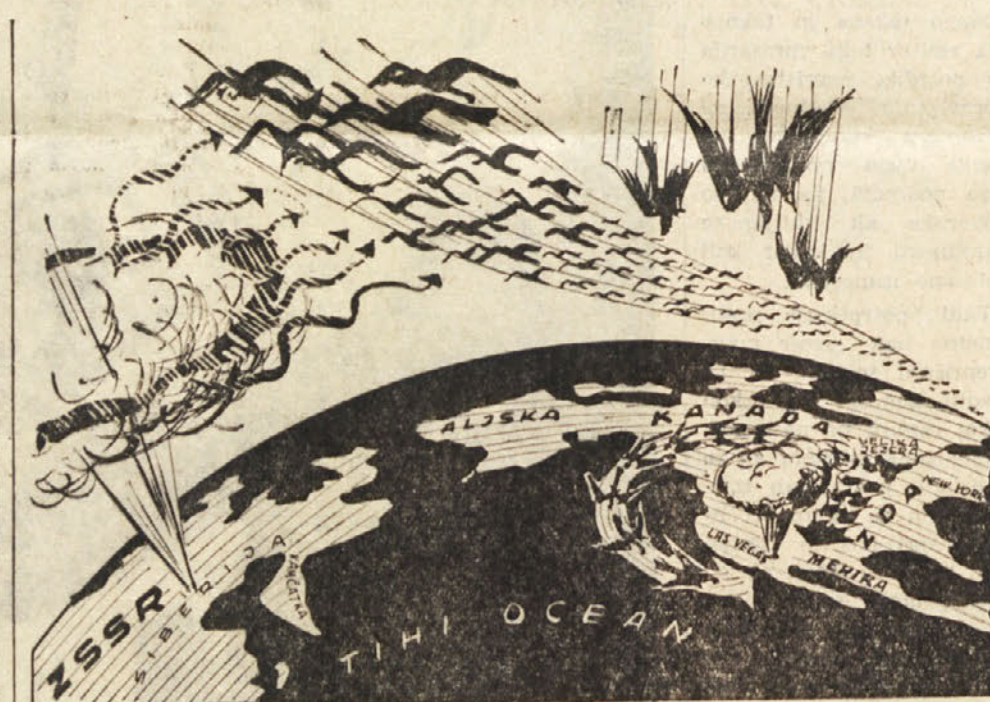
Tudi živali, ki stalno živijo v tisti puščavi, puščavske lisice in divji zajci, so nenadoma doble resne znanje poškodbe, kar je kazalo na radioaktivne zastrupitve. Ni bilo tako po vsej puščavi. Samo kakih sto kilometrov od tistega kraja, kjer se je razpočila atomska bomba.

Japonski učenjaki so kmalu po eksploziji ugotovili na ribah in lastovkah radioaktivne zastrupitve. In mnene glede pogine na tisoče in tisoče divjih rac in močvirskih ptic, o katerem so trdili, da ni v zvezi z atomskimi poskusi, ker da je smrtelne neposredne dotik atomskega prahu, se bo po vsem tem najbrž moralo menjati.

Kaj je resnica in kaj smo domnevali?

Ameriški zoolog dr. Artley in dr. Vallery sta prva, ki sta o tem spregovorila in s tem odgovorila tudi že na to vprašanje. V nekem predavanju sta opozorila svetovno javnost na nevarnost, ki ne preti samo ljudem, marveč tudi živalim.

Njune trditve slonijo na raziskovanjih in opazovanjih v puščavi Las Vegas leto dni po prvi eksploziji atomske bombe. Šele po enem letu so se pokazale na nekaterih živalih presenetljive spremembe. Zlasti sta navajala, da jeseni niso letele ptice selivke čez tisto ozemlje, kot je bilo vsa leta prej. Izognile so se ga in si raje izbrale drugo, čeprav daljšo, toda varnejšo pot. Prav zagotovo se ve, da je izprememba te značilnosti nastala po drugi eksploziji. Poleg tega pa je tudi znano, da je izžarevanje najmočnejše v središču eksplozije. Človek ima za to,

Skrivnost «Geigerjev čut» pomaga pticam, da se izogibajo krajem, kjer jim preti nevarnost zaradi radioaktivnih oplakov in atomskih eksplozij. Zaradi tega so ptice selivke menjale mer, po kateri so do sedaj vsako leto letale

ptice, ki imajo drobno telesce, nemarno.

Glede tega so se mogli že večkrat prepričati. Na Japonskem so našli v pokrajini Nigata cele jate poginulih ptic. Takrat sicer ni bilo tako po vsej puščavi. Samo kakih sto kilometrov od tistega kraja, kjer se je razpočila atomska bomba.

Ce so na svoji poti napravile tako velik ovinek, če so menjale staro smer, po kateri so se selili vsi njih predniki, pomeni, da imajo neki čut, s katerim zaznavajo radioaktivno izžarevanje, nekak «Geigerjev čut». Samo tako je moč razložiti tisto nenavadno obnašanje ptic.

Da imajo živali, posebno ptice, močno razvito orientacijski čut, je znano. Ne ve se pa nič podrobneje glede tega, tudi orientacijski čut je za sedaj skrivnost. Ve se le, da more preti mačka daleč skori neznan kraj, ki svojemu gospodarju, ali pes? Ko je bilo ze podobnih povratkov psa, ki je na svoji poti naletel na različen zapreke in težave, a je nazadnje je prišel domov. In ptice selivke? In netopirji? In koliko drugih primerov? Glede čuta, s katerim najdejo živali pravo smer na svoji poti, ni dvoma.

A sedaj tudi ta čut, s katerim zaznavajo nevarno radioaktivno izžarevanje. Za ptice je ta čut velikega pomena. Čeprav ne morejo oblaki, katere nosi veter, napraviti take posebne škodo človeku, če primerjamo s škodo, z razdeljenjem, ki nastane na tistem mestu, kjer eksplozija bomba, je količina v teh oblakih za

to, da so za tisto področje takoj našli zvezo med pticim obnašanjem in eksplozijo, a da so hoteli podoben pojav v puščavi Las Vegas omalovaževati in ga skušali razložiti na vse možne druge načine. Njih trditve niso mogle biti glede šoj, kar

to, da so za tisto področje takoj našli zvezo med pticim obnašanjem in eksplozijo, a da so hoteli podoben pojav v puščavi Las Vegas omalovaževati in ga skušali razložiti na vse možne druge načine. Njih trditve niso mogle biti glede šoj, kar

to, da so za tisto področje takoj našli zvezo med pticim obnašanjem in eksplozijo, a da so hoteli podoben pojav v puščavi Las Vegas omalovaževati in ga skušali razložiti na vse možne druge načine. Njih trditve niso mogle biti glede šoj, kar

to, da so za tisto področje takoj našli zvezo med pticim obnašanjem in eksplozijo, a da so hoteli podoben pojav v puščavi Las Vegas omalovaževati in ga skušali razložiti na vse možne druge načine. Njih trditve niso mogle biti glede šoj, kar

to, da so za tisto področje takoj našli zvezo med pticim obnašanjem in eksplozijo, a da so hoteli podoben pojav v puščavi Las Vegas omalovaževati in ga skušali razložiti na vse možne druge načine. Njih trditve niso mogle biti glede šoj, kar

to, da so za tisto področje takoj našli zvezo med pticim obnašanjem in eksplozijo, a da so hoteli podoben pojav v puščavi Las Vegas omalovaževati in ga skušali razložiti na vse možne druge načine. Njih trditve niso mogle biti glede šoj, kar

to, da so za tisto področje takoj našli zvezo med pticim obnašanjem in eksplozijo, a da so hoteli podoben pojav v puščavi Las Vegas omalovaževati in ga skušali razložiti na vse možne druge načine. Njih trditve niso mogle biti glede šoj, kar

lako iz zraka snete. Slonele so pač na izkušnjah.

V Nemčiji so takrat pregledali vse tiste šoje, ki so jih mogli dobiti, zlasti tiste, katere so našli mrtve, na srečo niso našli nobenih radioaktivnih sledi.

«Neumne» živali se nevarnosti izogibajo daleč naokoli, a »gospodar sveta«, človek, se kar naprej razpravlja in dopušča, da se poskusi z atomskimi bombami nadaljujejo...

— da je bila imenovana za sirske veleposlanice v Kairu, gospa Sejk Fadil. Do sedaj je bila tretja tajnica v zunanjem ministertvu. To je prva Arabka, ki je dobila tako visoko mesto.

— da je holandski znanstvenik, profesor Kuestenmacher, ravnatelj fizikalnega laboratorija v Amsterdamu, odkril nov način pridobivanja 99-odstotnega urana 235. Prav zaradi tega novega načina bo pridobivanje sedaj dvakrat cenejše, kot je bilo do sedaj po ameriškem načinu. Amsterdamski časopis, ki o tem precej obširno piše, poudarja, da izdelujejo uran v ogromnih tovarnah v ZDA in v Veliki Britaniji. Profesor Kuestenmacher je odkril način, pri katerem se pridobiva uran s pomočjo zelo hitre centrifuge.

— da bo televizijska antena v Pekingu višja kot Eifflov stolp v Parizu. Višoka bo 400 m, medtem ko je Eifflov stolp visok komaj 300 m. Pri vsem tem pa bo vseno petkrat lažja, kot je bil spomenik, ki so ga postavili v Parizu med mednarodno razstavo. Pekingska antena so postavili sovjetski inženirji.

— da so se sestali na Maliti zastopniki britanskih oblasti, malteških plemenitov in malteskega Viteškega reda, ter so pretresali vprašanje otoka. Poudarja se zlasti angleški načrt, po katerem bi nameravali umakniti precejšen del posadke z Malte, ki nima za Veliko Britanijo več takega strateškega pomena, kot nekdaj. Če bi se to zgodilo, bi zailo malteško prebivalstvo v resno krizo, ker se sedaj preživlja v glavnem od brodojva — in od tihotapstva. Britanska vlada se ukvarja tudi z mislijo, da bi Maliti dali samostojnost in jo vključili v Commonwealth. Mislijo tudi na to, da bi dovolili povratek malteških vitezov na otok, ki v prejšnjih časih imeli velik vpliv na tem področju.

— da gimnazijsko ravnateljstvo v Little Rocku noče sprejeti črnih dijakov, klub lansnemu sklepu Vrhovnega sodišča ZDA, da se to mora zgoditi. Guverner je ukazal šolsko poslopje zastržiti, da bo emir in reda. Spričo izkega guvernerjevega stališča je gimnazijsko vodstvo zagrozilo črnem, naj ne skušajo opisati svojih otrok v gimnazijo, če ne...

— da so 104-letnemu Arsu Uzelcu iz Doljana na Hrvaškem začeli pred kratkim zastati lasje. Kljub taki starosti, je še vedno čil in čvrst ter prime za vsako delo doma. Te dni je moral po mnogih letih k brivcu, da mu je uredil frizuro.

— da je Arst Drnidž iz gori Dunjišča blizu Sjenice, na dan izgubila svoj zlat prstan, katerega je nosila že več kot dvajset let. Iskala je kot brez uspeha na trgu, kjer je bila, ko je opazila, da ga nima več, in tudi drugod. Sedaj, to je po petnajstih dneh, pa je opazila, da je ena njenih ovc nekam kilava. Nič ni hotela jesti in je kar polegala. Poroklica je svojega sina, ki je pregledal bolno ovco, in je odprl kopel, je opazil, da ima želez ves otelek in da je na njem nekak svetleč. Ko je bolj natančno pogledal, je videl, da je tista svetleča reč — materin prstan.

ALI VEŠ...

— da je bil od 31. avg. do 2. sept. v Opatiji mednarodni frizerski festival, na katerem je sodelovalo petnajst frizerskih mojstrov iz Francije, Belgije, Madžarske, Zah. Nemčije in Jugoslavije. Skupno je sodelovalo 65 tekmovalcev. Prvo nagrado Grand Prix za žensko frizuro je dobil Nemec Fritz Kopp. Nagraden je bil z zlatim glavnikom, pokalom in denarjem.

— da je zverški trgovec, Siegfried Buehler, pred nedavnim prejel dopisnico, na kateri pa ni bila nalepljena znamka, marveč kolek. Pošiljatelj se je pač pomotil. Vendar pa ni imel Buehler zaradi tega nobenih stitnosti na pošti, niti stroškov. Paša se je kar lepo zadovoljila tudi s kolkom. In zaradi tega je sedaj ta dopisnica velika redkost med filatelisti.

— da pripravljajo letos v Jugoslaviji drugi knjižni sejem. Lani so ga priredili v Zagrebu, a letos bo v Beogradu, in sicer prve dni novembra. Sejma se bodo udeležili številni jugoslovanski založniki in iz večine evropskih držav, pa iz Indije, Kitajske in ZDA. Kitajci bodo n. pr. razstavili izvedenice knjige v tujih jezikih, le nekaj jih bo v kitajščini.

— da bodo nagrade za zmagovalce na avtomobilskih dirkah v Perl Harboru lepe, dragocene in tudi prav posebne vrste. Ena izmed najlepših nagrad je vsekar mlada, lepa in nadse zapeljiva Melissa Faye, katero bo smel zmagovalček speljati na sprehod, kjer bo smel biti z njo vse večer, in bo moral tudi plačati zapletek zanj. Vsekaror zanimiva in strojerna tekma in nagrada. Dirko je organiziral vojaški avtomobilski klub.

— da je Bolgar dr. Genčo Angelov prijavil novo sredstvo zoper otroško paralizo. Zdravilo je sestavljeno iz rastlinskih organizmov.

— da je bila imenovana za sirske veleposlanice v Kairu, gospa Sejk Fadil. Do sedaj je bila tretja tajnica v zunanjem ministertvu. To je prva Arabka, ki je dobila tako visoko mesto.

— da je holandski znanstvenik, profesor Kuestenmacher, ravnatelj fizikalnega laboratorija v Amsterdamu, odkril nov način pridobivanja 99-odstotnega urana 235. Prav zaradi tega novega načina bo pridobivanje sedaj dvakrat cenejše, kot je bilo do sedaj po ameriškem načinu. Amsterdamski časopis, ki o tem precej obširno piše, poudarja, da izdelujejo uran v ogromnih tovarnah v ZDA in v Veliki Britaniji. Profesor Kuestenmacher je odkril način, pri katerem se pridobiva uran s pomočjo zelo hitre centrifuge.

— da bo televizijska antena v Pekingu višja kot Eifflov stolp v Parizu. Višoka bo 400 m, medtem ko je Eifflov stolp visok komaj 300 m. Pri vsem tem pa bo vseno petkrat lažja, kot je bil spomenik, ki so ga postavili v Parizu med mednarodno razstavo. Pekingska antena so postavili sovjetski inženirji.

— da so se sestali na Maliti zastopniki britanskih oblasti, malteških plemenitov in malteskega Viteškega reda, ter so pretresali vprašanje otoka. Poudarja se zlasti angleški načrt, po katerem bi nameravali umakniti precejšen del posadke z Malte, ki nima za Veliko Britanijo več takega strateškega pomena, kot nekdaj. Če bi se to zgodilo, bi zailo malteško prebivalstvo v resno krizo, ker se sedaj preživlja v glavnem od brodojva — in od tihotapstva. Britanska vlada se ukvarja tudi z mislijo, da bi Maliti dali samostojnost in jo vključili v Commonwealth. Mislijo tudi na to, da bi dovolili povratek malteških vitezov na otok, ki v prejšnjih časih imeli velik vpliv na tem področju.

— da gimnazijsko ravnateljstvo v Little Rocku noče sprejeti črnih dijakov, klub lansnemu sklepu Vrhovnega sodišča ZDA, da se to mora zgoditi. Guverner je ukazal šolsko poslopje zastržiti, da bo emir in reda. Spričo izkega guvernerjevega stališča je gimnazijsko vodstvo zagrozilo črnem, naj ne skušajo opisati svojih otrok v gimnazijo, če ne...

— da so 104-letnemu Arsu Uzelcu iz Doljana na Hrvaškem začeli pred kratkim zastati lasje. Kljub taki starosti, je še vedno čil in čvrst ter prime za vsako delo doma. Te dni je moral po mnogih letih k brivcu, da mu je uredil frizuro.

— da je Arst Drnidž iz gori Dunjišča blizu Sjenice, na dan izgubila svoj zlat prstan, katerega je nosila že več kot dvajset let. Iskala je kot brez uspeha na trgu, kjer je bila, ko je opazila, da ga nima več, in tudi drugod. Sedaj, to je po petnajstih dneh, pa je opazila, da je ena njenih ovc nekam kilava. Nič ni hotela jesti in je kar polegala. Poroklica je svojega sina, ki je pregledal bolno ovco, in je odprl kopel, je opazil, da ima želez ves otelek in da je na njem nekak svetleč. Ko je bolj natančno pogledal, je videl, da je tista svetleča reč — materin prstan.

Ciprski nadškof Makarios je odpotoval v New York, kjer bo delegatom v OZN obrazložil zahteve ciprskega prebivalstva, kateremu Velika Britanija odkar pravico do samoodločanja. Na sliki vidimo Makariosa na ladji «Queen Frederika» v razgovoru z grškim konzulom v Neaplju, kjer se je ladja ustavila

Britanski zunanji minister Selwyn Lloyd v spremstvu Koče Popovića ob prihodu na obisk v Beograd.

FLOGANT GLAD

Tako sem bil lačen, da sem hodil kot omamljen. Na poti sem bil že od sončnega vzhoda. Zadnji noč sem prebil v nekem poljskem skednju. Bal sem se, da bom imel sitnost s kmetom, če bi me tam našel. Bil je ravno čas zetje in ljudje so bili že zgodaj na poljih. Zadnjič sem jedel popoldne minulega dne. Prav gotovo to ni bil obed, na katerega ste vajeni: poln kuhališ dušene repe, ki sem jo vzel na nekem kmečkem dvorišču. Na srečo je šel kmet še enkrat v hišo in pustil je kotel za krmo pred vrati. Ravno sem lahko segel s svojim kuhališkom vanj. Toda tisti obed ni dolgo zalegel.

Če prebijemo nekaj dni brez hrane, z lakoto navsezadnje ni tako hudo. Navadimo se, da nazadnje najmoj polnoma pozabimo. Pademo v nekako pijanost, ki je podobna oni po pivu ali vinu, ce nismo preveč pil. Zdi se nam, da postanejo jasne, misli pa postanejo posamezno jasne. Vse se nam tako približa, kot gore ob južnem vetru. Nekaj časa tako prav lahko izdržimo. Naposled postane vse še lažje. V glavi preletavajo misli tako, da pridemo na razne domisljice. To pa je kaj nevarno stanje. Če smo že tako daleč, moramo najoj poskrbeti, da dobimo kaj jesti.

Z menoj se ni bilo tako daleč, sicer ne bi bil tako prekleto lačen. Zadnje tedne nisem tako slabo živel. Bil sem v pokrajini, ki je imela bogato industrijo. Pri delavcih pa ne pogine od lakote nihče. Nikogar ne zavrnejo, kdor vstopi za hrano.

Jesti sem imel vsak dan dovolj in sem se temu privadil. Zato me je zdaj napadel glad kot volk. Mistil sem na svojo lakoto in na možnost, kako bi dobil kaj za pod zob.

Pot k vašim hišam sem zagrešil. Ze dvakrat sem videl vas z belimi hišami v čistem zraku prav blizu pred seboj, toda dvakrat me je zapeljal ovinek in se mi je zdelo, da se od vas preveč oddaljujem.

Naposled sem začel teči, skoraj proti svoji volji, toda ne prenašajo. Lakota me je gnala proti vašim kuhinjam.

Takrat nisem posebeno težav. Nisem dolgo iskal hiše, ker sem upal, da mi bodo povsod postregli. Toda človek ima precej trdnost občutke, da je, katera hiša naj bi bila prava. Glad je tudi imel to občutke, da je preglušil vsak drug občutek. Odprl sem vrata preveč kmečkega dvorišča.

Na srečo tam niso imeli psa. Ko sem vstopil, nisem bil preveč oprezen. Vaški psi pa tujece nimajo preveč radi. Šel sem okoli hiše in naprej po stopnicah k vhodnim vratom. Obstal sem v majhnem, z opeko tlakovanim prostoru ravno nasproti kuhinje. Vrata kuhinje so bila na stečaj odprta. Pri stedišču je stala gospa in cvrla kolace. V trenutku sem vedel, kaj sem si na svetu najbolj pozelel: takih kolačev. Nič drugega nisem hotel. Seveda je bila to domisljica. Če bi bila tista ženska kuhala cmoke, bi si bil pozelel cmokov.

Stal sem med vrati in gledal srepo v kuhinjo. Izpregovoriti nisem mogel, le stal sem tam, in v nebci v ustih so se nabrale sline. Gospa je porinila zajemalko oprezno v velik skledo testa in ga iztrgala v ponev, da je začela maslo in se vzdignila para v drobnih oblaci.

kih. Ob strani na stedišču je stal velik okrogel krožnik s kupom ocvrtih kolačev.

Gospa je nekoliko okrenila glavo. Ko sem zagledal njen obraz, sem takoj vedel, da od nje ne bom dobil nič. Verjemite mi, da me občutek glede poznavanja ljudi redkokdaj vara. Videl sem oči tiste gospe, videl sem trmasto potezo okoli njenih ust in videl, da bi bila vsaka prošnja zaman. Prav gotovo me je že davno opazila, toda pokazati tega ni hotela. Ukvarjala se je s ponovitvijo mirno dalje, kot da bi ne bilo nikogar v njeni bližini. Enkrat se je sklonila, odprla žrelo stedišču, kjer je plapolal ogenj, in naložila poleno. Gotovo je hotela cvrti še več kolačev. Videl sem tudi, da je bilo v skledi še precej testa...

Naposled nisem mogel več zdržati. Od poželenja sem popolnoma oslabil. Nekoliko sem zaropotal z nogami, zakajšal in rekel glasno:

«Dobro dan!»

Gospa se je obrnila počasi. Presenečena ni bila. Njen obraz je bil od vročine rdeč, toda jaz sem čutil pod tisto rdečico bleščavost, ki daje takim ljudem hlad. Nekaj časa je buljila vame, oči je imela kot modro steklo, nato pa se je obrnila spet k stedišču. Le cez rame mi je rekla:

«Ne dam nič! Tudi ne kupim nič!»

«Saj nočem nič prodati, sem dejal. »Jaz potujem, pa vas prosim, da mi daste kaj jesti!»

«Ne dam nič!»

Iz tega stavka sem spoznal njeno neizprosno. Vedel sem, da bi bila vsaka beseda zaman. Tisto gospo ne bi ganila nobena stvar. Dovolj ji je bilo, če je rekla: «Ne dam nič!», in s tem je bila zadeva zanj rešena. Na poti do njene gara srca je bil občutek moje lakote. Občutek je dober, če ga more vzbuditi drug človek v drugem srcu, zaradi tega pa ni treba lakote preklinjati in omalovaževati. Toda ona mu je zaprla pot s kratkimi: «Ne dam nič!»

Glejte, tista gospa ni imela toliko časa, da bi nekoliko pristuhnila. Bila je preveč vihrava. Ni vedela, da imajo ljudje še drugačna izkustva, kakor pa le tisto, ki ga je imelo njeno srce. Morda ji je bilo kdaj v življenju že težko. Toda povejte, ali najbomo zato trdosrčni, ker nam je bilo kdaj v življenju težko?

Toda tisti dan sem dobil jesti. V kako drugo hišo nisem hotel iti več. Na prtljavo pa so sedeli tri obdelavci — saj veste, bila je žetev — klapi in dekle. Poklicali so me in jaz sem prisedel k nim in jedel iz njihove skled!

TEA ODHAJA...

Tea Starčeva v «Primorskih zdihah»

Libero Andreotti — Pietà

GOSTOVANJE LJUBLJANSKE DRAME NA PRIMORSKIH PRIREDITVAH V KOPRU:

SOFOKLES - Kralj Oidipus - SOVRÉ

Nekaj misli ob odlični uprizoritvi ljubljanskih umetnikov

Človek bi lahko dejal, da je gostovanje ljubljanske Dramne na Primorskih prireditvah zgolj naključje, nemara srečen slučaj. Zakaj? Razen enega, morda dveh večerov (operni večer in nastop Slovenskega okteta) je bilo vse tisto, kar naj bi tvorilo «repertoar» Primorskih prireditelj, tragikomije, vsekakor pa bolj tragika, kakor komična zadeva. Marijorska opereta z ostalimi mladenskimi, ki nima s Schubertom pač resnično nobene zveze, potem nastop nekakšnega harmonikarskega orkestra, ki ima v nastopu še manj naprej. No, tako dalje je manj naprej. No, splošno tragičen vtis teh «Primorskih prireditelj» je zdaj vsaj do neke mere po pravilo gostovanje ljubljanske Dramne s Sofokles-Sovréto tragedijo «Kralj Oidipus».

Najprej nekaj zanimivih evanجيلnih opazk. Prva se do- tička precej kočljivo in za povprečnega ljubitelja gledališke umetnosti v tem na- sem malem mestu Kopru nerazumljivega egibalnega momenta; gledališkega ob-

činstva. To namreč, da je bila sobotna predstava v Kopru in nedeljska v Piranu dobesedno ezasičena, ni zdaj niti več novost in ne problem. Dejstvo je namreč, da bodo kvalitetne prireditve vselej naletele na prepričljivo razumevanje tu- di «srednjega» in tako imenovane «nižjega» sloja kop- prskih in okoliških prebiva- lcev. Kvaliteta je torej lahko vselej (in je) eksklu- zivna gibalna sila za tako imenovano kulturno pro- svetljevanje našega občest- va. Nikoli se namreč ni zgodilo — pa naj je bilo to v Kopru ali Trstu ali pa v Južni Karolini — da bi pred- resnično kvalitetni pred- stavi zljale prazne dvo- rane ali prazni trgi. Pri- vsem tem pa ni niti potreb- na pretirana reklama, kakor nam je to dokazal slučaj ob gostovanju ljubljanske Dram- e.

Sprva smo se predajali rahli skepi, češ, kakšen bo neki odziv koprskega in pi- ranskega občinstva na ta- ko etičko antično tragedi- jo, kajti treba je razumeti, da emoramo naše ljudi za- čet pri pridobitvi z lažimi gledališkimi deli, jih poča- si privajati in potem... » in tako naprej. Ze nekaj let poslušamo te nespodobne publike in bedaste fraze, ki si jih izmišljajo ljudje krat- kega uma in nekakšni kru- hoborski prilagodljivci. In zanimivo: prav ti ljudje, ki se bahavo trkajo na prsi, da so nekakšni nosilci socia- listične kulture, prav ti ljudje iz dneva v dan de- gradirajo to isto socialistič- no kulturo na stopnjo naj- bolj krvoločnega primitiv- zma. Kaj pa je bolj primi- tivno, kakor predstaviti ob- činstvu, željnemu dobrih gledaliških ali koncertnih prireditelj, smešno in gor- stano bedasto opereto o treh mladencih ali pa har- monikarski zbor? In vse to naj bi sodilo na festivalske «Primorske prireditve»? Ali ni to metanje denarja skozi okno? Koliko dobrih predstav bi lahko imeli za ves izgubljeni denar ob na- videz bolj skromnem gos- podarjenju in uspešnejši re- pertoarini politiki! Sicer pa: vse to so etempi passati in zaman si je ubijati glavo s problemi, ki zueknrat pač žal ne bodo čez noč izginili. Vse to pa je bilo treba po- vedati na najboljši grob na- čin, ker bi sicer ta zapisek — kakor mnogo drugih — šel gladko v pozabo.

Zdaj pa k Sofoklesu. Le- ta je napisal svojega Oidi- pa mnogo bolj tendenco, kot si nemara ni predstav- ljamo in kakor Oidipa kot tragedijo človeka s strastno voljo nasilnih pojmov. Za naše pojme je najbolj presenetljivo dejstvo — ki pa seveda ni niti novo niti izmišljeno — da zadene neizklicno gorje človeka, ki je moralno docela čist. Drugo dejstvo, ki pri Sofoklesu sicer ni novo in ne redko, je padec junaka po volji bo- gov, toda bogovi ne nasto- pijo nikjer kot neposredni povzročitelji tega padca. Avtor se je hotel torej približati resničnemu življenju,

v grljanskem bregu se nad obalno cesto dviga v strmino močoven vrh, porasel s koša- timi drevmi in vitkimi cipre- sami. Med bujnim zelenjem opaziš na poboju vrsto belega stebričevja, nekaj višje, nad njim pa gospoduje velika vila rumenkastih sten, katere zi- dovje dan za dnem blesti še v poslednjem žaru zahajajoč- ga sonca.

Ce katerokoli osebo iz Gr- ljana vprašas po prebivalcih tega poslopja, ti bo znal vsako povedati, da je Socrate Stavropulos tisti srečni človek, katerega pogled lahko objame širo ploskev Jadrana, ki se pod njim v globini razteza tja daleč, do mej ozorja.

Socrate Stavropulos, po na- rodnosti Grk a rodom Trža- can, uživa v tem prelepem o- kolju sadove svojega življen- ja, katero je posvetil kulturi, a predvsem upodabljalici u- metnosti.

Socrate Stavropulos ni si- kar, niti kipar. A od umetni- kov je kupoval njih stvaritve ter jih razpustil na ošte- bričene ploščadi vrta in v okrilje velikih soban vile, ka- tero si je zgradil v daljnem letu 1918.

Ta vila in obdajajoči jo vrt,

osenčen z drevjem, katero je sam zasadil, ne pripada več njemu. Njegovi niso ne kipi, ne dragocene slike, niti bo- gata knjižnica, ki krasi ste- ne sirne študijske sobe. Vse to je Socrate Stavropulos po- daril našemu mestu, da se ne bi le on divil duhovnim stvar- itvam umetnikov, temveč vsi tisti, ki umetnost čutijo in z- njo žive.

Kipi in podobe njegove dra- gocene zbirke ne dopolnjuje- jo več priročno krasoto grlj-anskega nabrežja, niti ne poži- vljajo notranjine njegove vi- le. Nahajajo se v saloni Mop- purgove palače, stavbe, ki je označena s številom 5 ulice Ma- teo Renato Imbriani.

Tu lahko občudujemo «Zbir- ko Stavropulosa», katero je ta mecen poklonil skupnosti.

Kakor hitro stopiš v vežo Mopurgove palače, ugledas pred seboj močnega bronasti kip «Pietas» izza katerega pa od stropa proti tlom težak zametni zastor. To mojstrstvo je ustvaril Libero Andreotti, eden največjih italijanskih ki- parjev, ki so upodabljali med 1920. in 1930. letom. Andreot- tijeva «Pietas» poveličuje do- stojanstveno bolelost matere

Sprehod skozi salone Morpurgove palače

katere roke poslednjič objema- jo sina, ki je mrtve padel v- njeno naročje. V tem kipu vo- dijo pokončne in diagonalne tvorne linije naše misli v vi- šino, v breznježno večnost, ka- teri pripada mrtvi sin, brez moči naslonjen k nogam svo- je matere. Žal je «Pietas» po- stavljena v mračen prostor in zato skoraj prezreemo resno in obenem veličastno govoročo Andreottijevo stvaritev.

Se preden se podamo na stopnišče, nam ustavi korak ve- liki bron, s katerim je Vera Mukhina, ovekovelika rusko kmetica. Ponosno stoji ta ru- ska žena na pozehtih stopni- ščih, prek križanih rokami na pr- silih zre predse, kakor da bi ho- tela vsem mimoidočim govoriti o prostornih žitnih poljih, ki se raztezajo okoli nje in o moči svojega naroda.

Za ta kip, poln življenja in samozvesti, je ruska kiparka Mukhina od svoje vlade preje- la zlato kolanje. Bil je tudi 1934. leta razstavljen na be- neški Biennali. Le takrat je «Ruska kmetica» stala sredi dvorane in zato je pri tisti priliki prišla do veljave vsa njena izrazna moč.

Spoznali smo prva dragulja Stavropuloseve zbirke. In se- daj obiščimo salone v prvem nadstropju palače Mopurga ter se pomudimo še pri ostal- ih umetninah!

V Stavropulosevi zbirki la- hko spoznamo razne razvojne stopnje umetnosti, od starega veka pa vse do današnjih dni. Dve skulpturi nam odkri- ta ustvarjanje kiparjev davne preteklosti. O umetnosti stare- ga Cipra priča glava, ki je bila v 5. stol. pr. Kr. obliko- vana iz apnena ter verno iz- raža grško-azijsko miselnost, ki je značilna za likovne stvaritve tega časa. Helenistična umetnost pa je podana v bro- nastem odličju izvirne sati- rove glave.

V posebni sobi so razstavlje- ni kipi, katere so z dietom iz- lesa oblikovali nemški umet- niki, živeli med 15. in 18. stoletjem.

Eno najstarejših del iz te do- be je kip Matere božje z De- tetom, katere avtor ni znan. Ta kip, poln nežnosti, je bil ustvarjen leta 1430. V 17. sto- letju so mu obnovili barvo, pa tudi krona je popravljena.

Se eno Mater božjo, ki nosi v naročju Dete, lahko obču- dujemo med temi lesenimi skul- pturami. Nje avtor je Peter Breuer, rojen v osemdesetih letih petnajstega stoletja v Bernburgu. Umril je v Zwickau leta 1541.

A največja moč veje iz dveh soh, kateri je ustvaril znameniti nemški oblikovalec lesenih kipov Veit Stoss (1447-1533). Ta umetnik, ki se je

rodil in umrl v Nuernbergu, je znal v svoje kipe viliti živ- ljenje, globoko občutja in iz- redno dramatičnost. Predstav- lja vrhunec nemškega kipar- stva in njegova dela vsebu- jejo izredne umetniške vred- note. Zalostna Mati božja in sv. Ivan, katere pozreduje Stavropuloseva zbirka, sta deli skupine Krizanja, ki je ne- kdaj krasila župno cerkev v Schwazu na Tirolskem. Ta kip je Veit Stoss izklesal med leti 1500 in 1503.

Zelo značilno je bilo upo- dabljanje slikarjev, ki so o- konca petnajstega in do polo- vice šestnajstega stoletja pre- bivali v obrežnih krajih Do- navne med mestoma Passau in Regensburg. Po svojem izraž- nju so se razlikovali od dru- gih takratnih umetnikov in za- to jih uvrščamo v tako imeno- vano podonavsko solo. O teh- njah te sole nam tolmačita dve leseni oltarni stranici iz leta 1530, ki sta na zunan-

ta s portretom Munkacsya, Elly Krayer roj. Zaborszky pa se uveljavila z nežno gla- vo. Andreine, katero je obli- kovala v marmorju. Zanimiv je János Csiszer de Zsakod, ki je v jukajočem dojenku prikazal enarodno pesma. Ki- par Bela Markup je v Sta- vropulosevi zbirki zastopan s pristrnim bronzastim osličkom. Opozorim naj tudi na veliko trpljenje, katero je v Kristu- sovi glavi izrazila Maria Ko- vác, Nadaljnji madžarski ki- parji, katerih dela lahko vidi- mo pri sprehodu skozi te zbir- ke, so Pál Patzay, Tibor Vilt ter Ede Telcs.

Poleg skulptur, katere so u- stvarili pomembni kiparji, pa lahko spoznamo tudi madžar- sko ljudsko umetnost, ki jo z mnogimi lesenimi kipi zastop- ata Ferenc Fütö in Ferenc Csuelok.

Francoska likovna umetnost je prikazana z deli dveh upo- dabljalcev, Antoine Boizot nas z malim oljem, «namis- ljene bolnice» povede v 18. stoletje, mladi kipar in si- kar Marcel Mayer pa na šte- vilnih risbah izraža težnje se- danje generacije francoskih umetnikov.

Augusto Murer — Slepec

in notranji strani poslikani z osimimi podobami, prikazuje- čimi prigode iz življenja sve- tnikov.

Slikarstvo 16. stoletja je v Stavropulosevi zbirki zastopa- no z dvema slikama iz so- le Paula Brilla. V njih se ama- gamira flamska umetnost z ita- lijansko. To pač zato, ker je 1534. leta v Antwerpnu rojeni Paul Brill kot dvajsetletni mladenič odpotoval v Rim in se tam nazvel italijanskih si- karskih težej. V Rimu je tu- di umrl, leta 1626.

Večino slik in kipov, kate- re poseduje «Zbirka Stavro- pulosa», so ustvarili upodab- ljajoči umetniki devetnajste- ga in dvajsetega stoletja. V teh sobanah je zastopana li- kovna umetnost mnogih na- rodov, a ponajveč spoznava- mo madžarske upodablje- valce.

Socrate Stavropulos je nam- reč mnogo leta preživel v Budimpešti in v tisti dobi je tudi pričel graditi svojo bo- gato zbirko. To je tudi raz- log, da je velik del teh u- metnin nakupil izven Italije. Stevilne kipe in slike, ka- kor tudi njihove fotografske reprodukcije ter bogato knji- žnico umetniške literature je Socrate Stavropulos izgubil v Budimpešti, ker so mu namreč vse to tamkajšnje ob- lasti zaplenile marca 1. 1938.

Od madžarskih upodablje- valcev naj opozorim predvsem na dva slikarja iz otcenstva. To sta Mihály Munkácsy ter Sándor Liezen-Mayer. Munkácsy, največji madžarski slikar devetnajstega stoletja, je zastopan z dvema oljem, v katerih je ta mojster upo- dabil človeka z vsem njego- vim naravnim okoljem in v temnih barvah vanj vili so- jevrstnih dah življenja. Drugi se predstavljajo kot portretisti. Madžarsko slikarstvo — nove- dobe pa spoznamo na upodo- bilih, katere sta ustvarila Karoly Kernstok ter János Vaszary. Slednji je v dveh akvarelih prikazal tržaško marino in tako lahko na teh dveh podobah spoznamo, ka- ko tuji doživljajo naše lu- sko obrežje.

Vsi ostali madžarski umet- niki Stavropuloseve zbirke so kiparji. Ferenc Medgyessy je nalašč za to zbirko oblikoval in v bron uil turanskega konjeni- ka. Med portretisti prihaja močno do veljave Ferenc Sid- lo s poprsjem madžarskega pesnika in dramaturga Mad- ača, Bela Farkas de Panko-

Ne manjkajo niti belgijski slikarji in kiparji. Leta 1905 umrl kipar Constantin Meunier je predstavljen z bronas- tim reliefom rudarja. Mogó- na sklonjena glava Kajna, ka- tera je pogled je srepo uprt proti tlom nam kaže vso moč umetnosti kiparja Victorja Demaneta. Zbirko bogati plat- no Pierre Paulusa, ki je eden najznamenitejših upodablje- valcev delovnih ljudi in oko- lja, v katerem žive. Od bel- gijskih umetnikov sta zastop- ana še kipar Pierre De Soet- te ter slikar Leon Devoys.

Grški kipar Tomaso Thoma- poulos je v kamnu oblikoval pana, avicarski umetnik Ri- hard Adolf Zutt pa ima v zbirki bronasto medaljo.

Avstrijska umetnost je za- stopana s tremi znamenitimi portretisti in enim kiparjem velikega formata. To so Franz Eychl, eden največjih upodab- ljevalcev portretov avstrijske- ga otcenstva, Hans Canon, ki je slovel predvsem na Dunaju ter Anton Romako, pri ka- terem se je za časa njegove- ga bivanja v Rimu portretira- ljevalcev predvsem aristokrats- tega mesta.

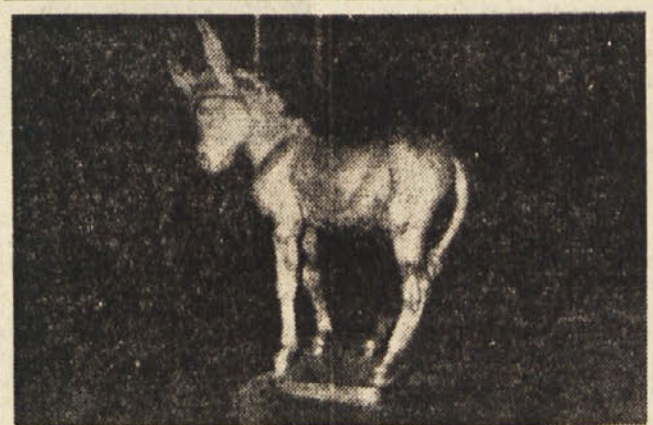
Čudoviti so kipi, katere je ustvaril Gustinus Ambrosi, predvsem pa še močnejši lik Abila v nadnaravni veličosti. Delo tega kiparja je tudi po- prsje Socrate Stavropulosa, v katerem lahko spoznamo me- ceno, ki je doroval vse te u- metnine.

Končno so nam preostala še tista dela, katere so ustvarili italijanski umetniki. V soba- nah spoznamo je dve bron- a Libera Andreottija, monu- mentalen in poln dinamike «Rapsoda» Marcella Mascher- nija in potem še kipe, katerih avtorji so Giuseppe Graziosi, Augusto Murer ter Li Rosi Salvatore.

Tržaški slikar Gino Parin je v olju upodobil Socrate Stavropulosa, a poleg tega si- karske se spoznamo kako u- stvarjata Francesco Paolo Mi- chetti ter Arturo Martini.

In prav na kraju naj opo- zorim na portret mlade gospe, katero je upodobil naš goriski rojak Josp Tominc.

Umetnin bogata zbirka So- crate Stavropulosa šteje 99 kipov in slik. Preveč je teh likovnih stvaritev, da bi se z besedo pri vsaki posebej ustavili. Zeleni smo jih našim čitateljem le predstaviti, ob- enem pa naznati pot v ta hram umetnosti.

Bela Markup — Osliček

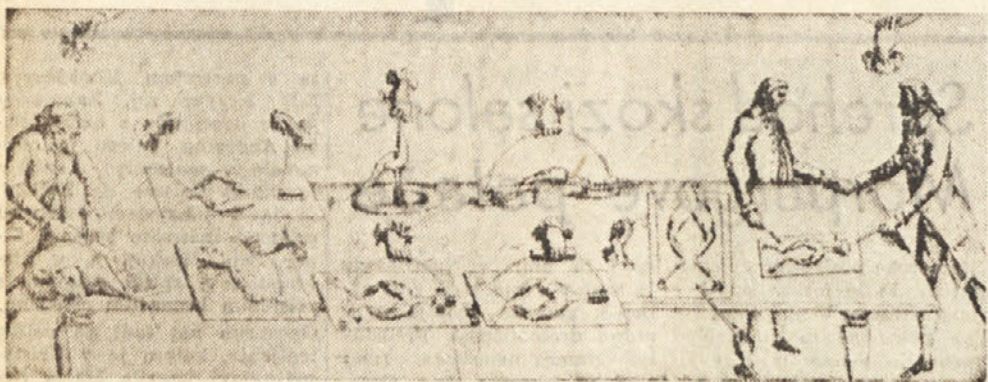

Elly Krayer roj. Zaborszky — Andreina

János Csiszer de Zsakod — Narodna pesem

LUIGI GALVANI veliki znanstvenik

Kakor vedno, je bil tudi nekega dne 1780. leta Luigi Galvani, redni profesor univerze v Bologni, nos zavaran v raztelesene žabe, ki so ležale preko dolge mize v eni izmed soban bolonjskega vseučilišča. S sigurnimi rokami je potiskal ostro rezilo secirnega noža v mišice negibne žabe, ki je dala svoje življenje za znanost. Želel je namreč preučiti anatomijo živečevja te živali. In ko je profesor Galvani upiral svoje oči v tikvo ter previdno vodil ostrino noža ob živcu, se je pa neki njegov sodelavec pričel zabavati z elektrostatičnim strojem. Vse žabe je že Galvanijev asistent slekel iz kože in zato mu je bila za preganjanje dolgega časa zelo dobrodošla ta novodobna električna priprava. Nedaleč od profesorja Galvanija in nje govih žab je na vso moč pogajal kolo elektrostatičnega stroja in iskre so z rezikimi poki veselo poskakovale od ene kroglice na drugo.

A tisti trenutek se je dogodilo nekaj izrednega! Medtem ko je Galvani z nožem pritiskal na živce žabje krake, se je pri vsakem preskoku iskre mišica na vso moč skrčila. Zaprepani profesor je molče opazoval ta svojevrstni pojav, a ni si ga znal takoj razložiti.

Večkrat je še Galvani ponovil ta poskus in vedno je žabi krak skočil, kakor da bi na mah ozivel. Mnogo je Galvani razmišljal o tej zadevi. Nenehno je iskal rešitev uganke, vendar ni dolgo časa vedel pravega odgovora.

Leta so hitro minevale, a ta učenjak skoraj ni opazil, kako je slika mimo njega pomlad za pomladjo. Preveč je bil zaposlen s svojimi anatomskimi študijami, da bi lahko sledil utripom mestnega urveža in se pomisel med množico, ki so brezskrbno pohajale na velikem trgu onkraj zidov resnih vseučiliških učilnic. In skoraj je tudi pozabil na čudno poskakovanje žabje krake ob enakomernem pokanju isker, katere je proizvajal elektrostatični stroj.

Šest let po tem odkritju so ponovno raztelesene žabe prekrivale mirni potek Galvanijevega znanstvenega dela. Kaj se je vendar zgodilo?

Bolonjski profesor je nataknil krak te živalice na železni kavelj, tega pa obel sil na kovinsko ograjo terase, ki se je razprostirala pred njegovo delovno sobo. Kakor hitro se je spodnji, prsto obsesti del žabe okončine dotaknil ograje, je na mah krak odskočil. Galvani je tedaj še bolj ostrmel kakor pred šestimi leti. Ko je prvič opazil ta nenavadni pojav, je bil v bližini elektrostatični stroj, katerega iskre so povzročale krčenje mišic. Toda sedaj ni bila na terasi nikakoli naprava, ki proizvajala elektriko, pa tudi o iskrar ni bilo ne duha ne sluha.

In zopet je stal Galvani pred novo uganke. Podal se je na delo in skušal si je najti primerno razlago. Vsak dan so romale na njegovo mizo žabe, ki so se pred kratkim veselo poskakovale z blatnega obrežja v umazano mlako. Delal je vse mogoče poskuse in vse izsledke si je skrbno zapisoval.

In prišel je srečni dan, ko so Galvaniju od veselih začele oči. Zbral je okoli sebe svoje sodelavce in jim zaupal veliko odkritje. Ugotovil je, da elektrika nastaja v sami žabi! Krčenje krakov pri dotiku z dvema kovinama pa je razložil s fiziološkim pojavom, katerega povzroča razelektrjenje.

Poln zaupanja v samega sebe se je vesedel za kopico papirjev in naglo napisal svojo znanstveno razpravo, v kateri je obrazložil vpliv električnih sil na gibanje mišic. To delo je izšlo v Bologni leta 1791.

Med Galvanijevimi zgodovinskimi dokumenti se tudi nahaja pismo, naslovljeno profesorju Bassanu Carminatu. V njej je leta 1792 svojemu stanovskemu kolegu prikazal sedez živalske elektrike.

Dve leti kasneje pa je se napisal razpravo o uporabi in učinkovitosti bimetalnega loka na krčenje mišic.

Vendar se Galvani ni dolgo časa veselil svojega odkritja. Znameniti izumitelj električnega člena Alessandro Volta je postal pozoren na Galvanijeve poskuse. Dodobra je Volta prevleč Galvanijevo razlago o krčenju žabjih krakov. In nekega dne je Volta dvignil svoj glas ter zavrgel Galvanijevo tezo.

Temu nastopu so sledile številne diskusije, na katerih sta Galvani in Volta vsak po svoje branila svojo tezo. Znamenitim razgovorom obeh znanstvenikov je tudi prisostvoval kemik Fabbroni.

In končno je zmagal Alessandro Volta. Zavrgel je Galvanijevo razlago, glasom katere naj bi bil v žabi sedez elektrike.

Jutri potече 220 let, kar se je rodil Luigi Galvani. Luč sveta je namreč ugledal 9. septembra 1737. leta v Bologni. Galvani je sprva študiral teologijo, pozneje pa je zapustil bogoslovje ter se predal medicini. Na vseučilišču je bil eden najboljših dijakov in v svojih študijskih letih je kazal največje zanimanje predvsem za anatomijo in fiziologijo.

Leta 1759 je postal doktor medicine, štiri leta zatem pa je še predaval kot profesor bolonjskega vseučilišča. Bodočim zdravnikom je govoril o kirurški ter anatomiji.

Luigi Galvani je 1768. leta pričel predavati praktično medicino. Ker pa ni imel prevelikega nagajanja do te zdravniške panoge, je stolicu za praktično medicino zapustil ter se ponovno posvetil anatomiji.

Vemo, da je bil Galvani odličen operater in ginekolog. Mnogo je deloval na področju primerjalne anatomije. Velikega pomena so bila njegova raziskavanja strukture ledvice ter o izločitih kosti. Posebno pažnjo je tudi posvetil e lektiricnemu organu skatov.

Galvaniju gre velika zasluga predvsem zato, ker je prvi znanstveno raziskoval učinke elektrike na živalski organizem. Kljub temu da ni znal Galvani pravilno razložiti vzroka krčenja žabjih krakov, pa je vseeno po svoje doprinesel k odkritju električnega člena. Saj je Luigi Galvani s svojimi poskusi dovedel fizika Volto do tega, da je pričel on te pojave podrobneje raziskovati ter jih uspešno kronal z odkritjem prvega električnega člena, ki ima svoje ime po Alessandro Volti!

Luigi Galvani je umrl v Bologni 4. decembra 1798. leta.

Mp

Slovo od mórja

Foto Bubnič

ČIM VEČ TEHTAŠ - TEM VEČ VELJAŠ

Ženske spletke okrog prestola novega ismailitskega imama

Novi Aga Khan (67 kg) se bo moral zrediti, če bo hotel dobiti vsako leto toliko zlata ali draguljev, kot stari oče (kg 128)

Preminuli Aga Khan

V ameriškem filmu »Svet pripada ženskam« isče lastnik nekega velikega industrijskega podjetja novega generalnega direktorja. V ta namen povabi v New York tri glavne poddirektorje in jim ukaže, da pripeljejo s seboj tudi svoje žene. Tam se začne za poddirektorje pravcati »izpiti«, s pomočjo katerih se hoče gospodar prepričati, kdo izmed treh bi bil najboljši direktor. Pri »izpitihi« niso izvezte niti žene poddirektorjev, med katerimi hoče lastnik najti najprimernejšo novo direktorico. Zaključek filma je ta, da dobi mesto direktorja tisti iz omenjenih trojice, ki izgubi pri »izpitihi« svojo ženo, od katere se loči. Lastnik pa je dosegel svoje, ker je našel podjetju najboljšega direktorja.

Nekaj takega, kot opisuje film »Svet pripada ženskam«, si je izmislil tudi stari »vodja sekte ismailitov Aga Khan, ki je moral pred svojo smrtjo poiskati pravega »direktorja« in naslednika za prestol duhovnega vodje več milijonov muslimanov Afrike in dežel Daljnega vzhoda. Moral je izbrati med svojima sinovoma Alijem in Sadrijem ter med Alijevimi starejšim sinom Karimom. Izbral je Karima, ki je najmlajši in ki še ni oženjen. Pri tej izbiri mu je bila najboljša svetovalka njegova žena - lepa Begum; če je bil njen nasvet res najboljši, bo pa pokazala se bodočnost.

Res pa je, da sta se tako Ali, kot Sadri nadejala, da bosta onadva naslednika starega Age Khana. Pa sta se močno zmotila. »Ali naj bi bil novi imam?« je baje nekoč vzkliknil njegov veliki oče. »Ta sin ne bo nikoli moj namestnik. Marsikatero jutro se zdi starejši od mene. Ne, ne, poklic novega imama ni tako lahek. Biti mora izobražen ter mora obvladati vsaj en azijski jezik... Ne, Ali nima teh sposobnosti... In da bi ga že vnaprej odskodoval za to izgubo, mu je zaupal v upravljanje vse svoje dragocene konje, ki predstavljajo največjo atrakcijo na vseh svetovnih konjskih dirkah.

Mogoče si je Ali zapravil očetovo zaupanje tudi s stalnim menjavanjem žen in ljubimic. Bog ne daj, da bi si kdo pri tem mislil, da je bil pokojni Aga Khan sovražen ženski! Nasprotno - lepe ženske so mu bile vedno všeč, kar potrjuje tudi dejstvo, da je bil sam kar štirikrat poročen - zadnjič z lepo Francozinja Yvette Labrousse - sedanjo Begum. Ne, ne... oče je sinu to »napako« rad sprejela. Z razumevanjem je na primer sprejel na znanje Alijevo ločitev od prve žene in nato novo poroko s slavno filmsko igralko Rito Hayworth. Tudi z ločitvijo od Rite je bil zadovoljen ter je nato pokazal naklonjenost do vseh novih

kandidat za bodočo soprogo Ali Khana. Bil je zelo prijazen tudi z zadnjo v seriji »zarotnik«, pariško manekenko Bettino. Bil je celo tako prijazen, da si je Ali njegovo prijaznost razlagal kot znak, da ga bo oče izbral za svojega naslednika. Pa ga stari Aga Khan vendarle ni izbral, ker je verjetno prišel do sklepa, da to tekanje za ženskami le ni preveč dobra odlika za bodočega duhovnega vodjo muslimanov.

Drugi resnejši kandidat, da zasede mesto Age Khana, je bil njegov drugi sin Sadri. Toda tudi ta se je ravno v nepravem trenutku zaljubil in to prav na

Begum

smrt zaljubljen v bivšo manekenko in bivšo ženo nemškega barona von Thyssena, Nino Dyer. V svoji zaljubljenosti se ne bi bil niti potegoval za ta naslov, da si ni ta Nina vtepla v glavo, da hoče postati nova Begum. Toliko je sitnarija in toliko rovarila, da je končno le spravila Sadrija v »borbo« za položaj imama. Pri tem si je zagotovila zavezništvo tretje žene Age Khana, Andree Carronove - Sadrijeve matere, ki ni nikoli odpustila sedanji Begum, da ji je prevzela moža.

In prav to zavezništvo je Nino in Sadrija pogubilo. Lepa Begum je začela staremu Agi dopovedovati, da je Sadri premlad in preneumen za novega imama ter da je predvsem Nina neprimer-

na za novo Begum. Aga Khan je ženi zaupal ter je začel po strani gledati Sadrija in ambiciozno Nino.

Ostal je torej samo še Alijev sin Karim, ki ga je lepa »stara mati« imela že od nekdaj rada. Karim ni kazal tedaj (ima namreč komaj 19 let) nobene podobnosti z očetom Alijem. Ni imel še nobene žene in bil je priden študent. »Lep je kot vzhajajoče sonce, naiven kot Amerikaneec in simpatičen, kot njegov oče...« tako ga je opisala svojim znancem sedanja Begum in začela pihati na dušo staremu Agi, da se odloči pri svoji izbiri za Karima.

In Aga Khan se je tako tudi odločil. Le da je o tem obvestil samo svojo ženo, medtem ko so morali za njegovo odločitev izvedeti Ali, Sadri in Karim šele po njegovi smrti. In prav Begum jim je morala prečitati njegovo oporoko. Očividci pravijo, da je bilo tedaj omedlevic na pretek. Sedanja Alijeva zarotnica Bettina je bila še najbolj mirna. Verjetno je že sama spoznala, da je Ali vse prejel, kot resen človek in se je zato vdala v usodo (ki sicer ni niti tako slaba, če pomislimo na Alijevo bogastvo), da bo samo njegova žena, brez drugih naslovov. In še vesela bo, če ji ta načrt uspe, kajti Ali je z ženskami muhast in se lahko se v zadnjem trenutku premisli.

Bolj jasno je svoje razočaranje ob čitanju oporoke pokazala Nina, ki je baje obisipala svojega zarotnika - sedanjega moža - z ne preveč laskavimi vzdrevki ter mu zagrozila, da ga zapusti. Ubogi Sadri je od žalosti skoraj zbolel. Kaj ji je moral obljubiti, da si je zopet priboril njeno naklonjenost, ostane seveda za nas uboge smrtnike tajnost. Dejstvo je, da sta se Sadri in Nina avgusta poročila in da je bil videti Sadri zelo srečen, Nina pa se je držala bolj svečano...

Begum je ostala še nadalje Begum. Bitka je bila dobljena!

Novi duhovni vodja ismailitov Karim je star, kot smo že rekli, 19 let; visok je 1,72, lase ima temnokostanje, polt nekoliko olivne barve in tehtja 87 kg. Za novega imama je to sicer bolj majhna teža ter se bo moral Karim potruditi, da se v bodoče cimboj zredi. Nasim čitateljem v pojasnilo moramo namreč povedati, da imajo ismailiti tako navado, da kažejo vdanost svojemu imamu s tem, da mu vsako leto za njihov glavni verski praznik izročijo toliko zlata, dragih kamnov ali platine, kolikor znaša njegova telesna teža. Kar se tiče teže, je bil stari Aga Khan res nenadkritelj - tehtal je okrog 125 kg, ali se več... Karim bo torej eden izmed redkih modernih moških, ki mu ne bo treba skrbeti za linijo ter mu bo vsak kilogram dobrodošel...

Vprašanje nasledstva je torej rešeno! Karim bo nadaljeval študije na univerzi, medtem pa bo obiskoval še vse svoje podložnike v Afriki in Aziji. Da ne pozabimo - podložniki so bili baje zelo zadovoljni nad izbiro Karima za novega imama. Vsaj tako so izjavili v pismih, ki so mu jih posilili takoj po smrti Age Khana. Pa tudi če bi ne bili: končno jih nihče ni vprašal za mnenje!

Tudi Ali in Sadri sta se sprijaznila z usodo. Prvi je nekeje na potovanju z Bettino, drugi pa uživa medene tedne. Denarja jima prav gotovo ne manjka. Lepa Begum pa je baje močno zbolela... zdravnik pravijo, da gre za težko živčno izčrpanost. Sedaj se pa ne ve, če je ubogi Begum bolj uničila moževa smrt, ali pa borba za ohranitev sedanjega položaja. Na vsak način ni bila navzoča na poroki Sadrija z Nino ter je časopise objavilo le kratko vest, da je nekeje na zdravljenju.

V Franciji, posebno pa v letoviščih ob Sinji obali (Costa Azzurra) bodo starega Age Khana še dolog pogrešali. Bil je eden najboljših in najzvestejših klientov. Pogrešali ga bodo tudi mnogi novinarji, ki so o njegovem razpisnem življenju pisali dolge članke v vseh mogočih časopisih in revijah. Karim je še premlad, a pravijo, da se bo z leti »na pravilo«...

PAULINE SASSARD

ZLATI ZAKLAD in vrsta atentatov

Stiridesetletni Max Langer je tipični sin nemškega naroda. Skoro pred dvajsetimi leti so ga vpoklicali v Hitlerjevo vojsko, ki je sile osvajal svet. Boril se je na raznih evropskih frontah, kjer mu je bila smrt ves čas za petami, kolikor je bila pač za petami vsakemu vojaku, ki je moral prestopiti leta in leta na fronti. Po vojni je bila Nemčija razdejana, deželo so zasedle tuje sile, doma je vladala beda, lakota, strah pred jutrišnjim dnem. Tisoči in tisoči mladih ljudi, ki niso imeli drugega poklica kot vojskovanje, se niso znašli v novem položaju. Mnogi so ustanovili domače roparske tolpe, mnogo pa jih je šlo v tujino služiti novemu gospodarju, v edino službo katere so bili vajeni: vojskovanje. Bila so leta, ko je bila francoska »Tujska legija« sestavljena v veliki večini iz Nemcev, in kjer so v celih bataljonih te legije francoski oficirji morali po francosko ukazovati samo nemškimi vojakom, ki so ustvarili v legiji nemško disciplino.

Ti Nemci so bili dobrodošli stari Franciji, ki se je morala boriti v Vietnamu proti domačinom-rodoljubom, in ki je poslala v obrambo svojih kolonialnih posesti tuje namesto svojih sinov. Med tisoči Nemcev, ki so prispeli v Vietnam, je bil tudi Max Langer. V svojem oddelku je takoj sklenil prija-

teljstvo z dvema rojakoma, Otonom Bischofom in Rudijem Sturmom. Bili so ranjeni, bili so v nevarnosti, a vedno so se resili iz objema smrti v prostorni vietnamski džungli. Imeli so pač srce, ki ni doletela tisocev njihovih rojakov. Nekega dne je Langer našel stari zaklad, ki je bil vreden okrog 25 milijonov francoskih frankov. Njegovo prijateljstvo z ostalima dvema pa je bilo tolikšno, da je sklenil razdeliti zaklad s prijateljskima, ki sta mu zaklad pomagala prinesiti na varno, po zaključku njihovega vojaškega roka. Langer si je obdržal 15 milijonov, Sturm in Bischof pa sta dobila vsak pet milijonov. Kdo pa ve zakaj so se zmenili, da se v primeru smrti enega izmed treh, premoženje umrlega, čeprav bi v tem času naraslo, razdeli med preostala dva, ne glede na dejstvo, ali je bila smrt naravna ali nasilna. Pogodba je bila podpisana in je tudi danes pravno veljavna.

Ko so torej končali vojaški rok, so se vrnili v Nemčijo, ki si je medtem opomogla. Langer se je nastanil v Frankfurtu, Bischof je šel v Berlin, Sturm v Hamburg. Tu si je vsak uredil svoje novo življenje. Po nekaj mesecih so izgubili stike med seboj.

Langer je spretno izkoristil svojih petnajst milijonov v trgovini in je tudi precej zaslužil, tako da si je lahko dovolil luksuz dveh avtomobilov: Volkswagen in ameriško limuzino.

Langer je mirno živel do pred dvema letoma. Poleti leta 1955 je na počitnicah v Wiesbadenu spoznal mlado dekle, Frido Gauss. Sli sta s parnikom na izlet po Renu, tam sta se na neki vmesni postaji izkrcala in pes nadaljevala pot med lepimi porenskimi vinogradi. Prvič sta sli do nekega travnika. Frida se je vleela na travo, in ko je hotel Langer napraviti isto, je slišal mimo ušes prihrčati kroglo. Navajen je bil na kroglo, ki jih je okusil na evropskih in na azijskih bojiščih in se je znal spretno izogniti nadaljnjim krogom, ki so mu bile namenjene. Ranjen samo v roko se je zbežal, ne da bi pomislil na Frido in jo resil. Napadalec pa se je verjetno bal, da ne bi Frida kaj izblebetala in po nekaj dneh so Frido našli mrtvo v reki. Langerju ni ostalo od nje drugega kot fotografija, ki ji jo je bil napravil na remskem parniku.

Policija ni dognala ničesar in tudi Langer je pozabil na ta atentat. Mesec pozneje pa so v bližini Frankfurta streljali nanj z brzostrelko, a na srečo mu je nespretni strelček prelučkal le dežni plašč, ki ga je Langer držal na roki. Petnajst dni pozneje se je zbudil sredi noči z obteženo glavo. Odprl je takoj okno in poklical po telefonu policijo na pomoč. Našli so ga na tleh skozi zastrupljenega. Langer se je spomnil, da je istega dne neki »delavec« pregledal plinske naprave v njegovem stanovanju.

Langer je pričel resno misliti na te atentate, a ti so se kar naenkrat končali. Minilo je skoro leto dni, a lani septembra je naletel na drugo mlado žensko, Magdo Tegischer, ki je živeča v predmestnem hotelu Frankfurtu. Nekega dne si je Magda izposodila skuter in sli sta na deželo na izlet. Ustavila sta se zopet na nekem travniku, Langer je tudi to pot napravil ljubici eno fotografijo, Magda je razgrnila pri in vzela iz njega vse mogoče dobrnote. Hotela sta napraviti izborni piknik. Preden sta pričela jesti, je Magda prosila Langerja naj teče z motorjem do bližnjega mesteca in da ji kupi v tamkašnji lekarni neko zdravilo. Preden je Langer odšel je kontroliral ali je z motorjem vse v redu. Langer je rade volje odšel, a po nekaj sto metrih je ustavil motor, ker mu je veter odnesel kloboč. Stopil je z motorja in tekel čez travnik da bi ulovil svoj kloboč, ko ga je močna eksplozija vrgla na tla. Motor je zletel v zrak, in Langer se je takoj spomnil Frido in atentata v prejšnjem letu. Bil je oborožen in je pes tekel do kraja, kjer sta nameravala napraviti piknik, a Magda je izginila. Tudi tokrat mu je ostala v roki fotografija in policija je pričela iskati Magdo po celi Nemčiji, a brez uspeha.

Langerju so dali policista, ki je imel nalogo braniti ga, a po nekaj mesecih je zopet zavladal mir. V polovici letošnjega aprila je Langer sel pes po neki ulici v Frankfurtu, ko se je vanj zaletela močna limuzina, ki ga je podrla in se nato z vso brizno oddaljila. Langer je moral v bolnišnico, ker je imel zlomljeno nogo.

Policija je poiskala njegovo vojno tovaršino, Sturm v Hamburgu je imel odličen alibi, Bischof pa niso mogli najti ne v Berlinu ne v ostali Nemčiji. Na Langerja so izvršili še druge atentate. Postal je previden, sedaj je prišel v Italijo, kjer upa, da ga nasprotniki ne morejo dočeti, in stalno menjava bivališče. Se ne zanaša več niti na hrano, odkar mu je postni uradnik izročil paket s čokolado od njegovega nečaka iz Stuttgarta. Langerju pa se je zdelo ta vrnena nečaka, ki se bavi z Mercedesi, nekoliko pretirana, telefoniral mu je, ta o paketu sploh ni vedel ničesar, nakaš so dognali da se bila čokolada seveda zastrupljena.

Langer živi tako v neprestani bojazni na kak atentat. Do kdaj bo moral živeti s takimi napetimi živci?

MW

Sadri Khan in Nina Dyer

Aleksandrova zibelka izkopana?

V grških znanstvenih krogih no veliko. Nekaj malega posušila, reka pa je skoraj že usahnula. Za Filipovih časov je moralo biti seveda čisto drugače, saj Pella sicer ne bi napravila za svoje prestolnico. Največji sijaj pa je Pella dosegla, ko je v njej zavladal Aleksander.

Po bitki pri Pydni, leta 146 pred n. št., je Pella padla v rimske roke. In ko so Makedonci nekaj let kasneje proglasili za rimsko provinco v glavnim mestom Solunem, je nekdaj cvetoče mesto začelo razpadati, dokler ga ni prekril O Pelli doslej ne vemo rav-

Mladega Salia nosijo v sprevodu njegovi fanatični verniki

MODNI POMENKI

Danes kot nekdanj...

Ko smo zadnje pisale o skrbi Američanov za svojo lepoto, smo zaključile članek v prepričanju, da smo povedale našim čitateljem nekaj novega o kozmetiki in novih kozmetičnih sredstvih. Pa je bilo to naše prepričanje povsem zgrešeno. Ta ne samo zaradi tega, ker poznajo takšne in podobne lepote, ampak ker, kot ameriške tudi evropske ženske, temveč ker so poznale številna sredstva za ohranitev lepote ženske tudi pred tisoč in tisoč leti.

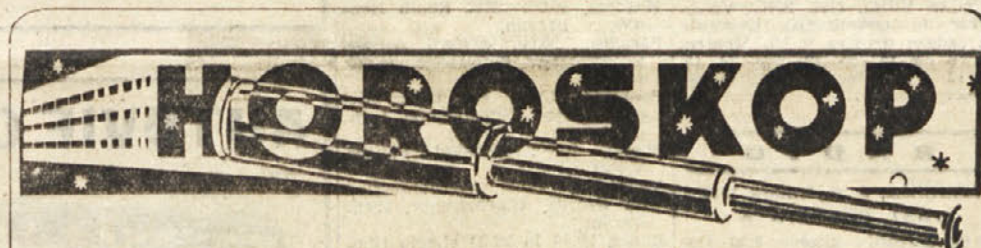
Vzemimo v roke tudi najstarejše zgodovinske podatke in videle bomo, da govorijo o skrbi ženske za svojo lepoto in o vseh mogočih lepotnih kurah, ki so bile tedaj v modi. Ohranjenih je celo več dokumentov in knjig, ki govorijo o tedanji kozmetiki in pravilni negi telesa.

Iz teh zgodovinskih podatkov je na primer razvidno, da je človek že v kamenu dobi uporabljal neke vrste glavnike in da so si ženske te tedaj mazale kožo z mastyo in raznimi rastlinskimi sokovi. Iz istih virov izvedemo tudi, da so že v stari Indiji poznali estetično kirurgijo, s katero so spreminjali oblike nosu, ličnic in brade, po željah klientov pač. Stari Egipčani so daleč naokoli sloveli kot najboljši izdelovalci kozmetičnih sredstev, njihove formule pa služijo za vzor za današnjim industrijskim krem in pudrom. Prav tako so Egipčani poznali že razna sredstva, s katerimi so se ženske mazale okrog oči in s tem poudarjale njih barvo in globino. Poznali so sredstva proti sivljenju las; za to so pripravili kri črnega teleta, kuhano na olju. Zapisniki zatrjujejo, da je bilo to sredstvo zelo učinkovito, kot naj bi bilo učinkovito tudi sredstvo proti izpadanju las, ki so ga pripravljali iz olja, v katerem so kuhali posebne vrste črnov, amole in pražene kosej parkle. Pri izdelovanju kozmetičnih sredstev so se radi posluževali tudi morske soli in bele moke.

Nega telesa v pravem pomenu besede je bila zelo razvita zlasti pri Grkih. Grki, čeprav posebej na njihove žene, so si zelo prizadevali, da bi ohranili zdravje in lepoto. Zato so se masirali na različne načine, kopeli v posebnih bazenih in uporabljali tudi druga sredstva, ki so se ohranila še v današnji kozmetiki. Zelo so držali na prihran na razne diete in gojili telodanji las, ki so ga pripravljali iz olja, v katerem so kuhali posebne vrste črnov, amole in pražene kosej parkle. Pri izdelovanju kozmetičnih sredstev so se radi posluževali tudi morske soli in bele moke.

Nega telesa v pravem pomenu besede je bila zelo razvita zlasti pri Grkih. Grki, čeprav posebej na njihove žene, so si zelo prizadevali, da bi ohranili zdravje in lepoto. Zato so se masirali na različne načine, kopeli v posebnih bazenih in uporabljali tudi druga sredstva, ki so se ohranila še v današnji kozmetiki. Zelo so držali na prihran na razne diete in gojili telodanji las, ki so ga pripravljali iz olja, v katerem so kuhali posebne vrste črnov, amole in pražene kosej parkle. Pri izdelovanju kozmetičnih sredstev so se radi posluževali tudi morske soli in bele moke.

8-letna »kraljica kozmetike« Helena Rubinstein

Kozmoskop

VELJAVEN OD 9. DO 15. SEPTEMBRA

Oven (od 21. 3. do 20. 4.) V tem tednu boste spoznali neko simpatično osebo. Ni izključeno, da se bo iz tega srečanja kasneje razvil nekaj več.

Devica (od 23. 8. do 22. 9.) Lahko boste sprejeli nekakšno skleno, ki hodo za vas izrednega pomena. Toda preden se odločite, se posvetujte z osebo, ki ji najbolj zaupate.

Lev (od 23. 7. do 22. 8.) Prevelika ambicija vas lahko odvrne od vsega, kar vam je resno ljubljeno. Bodite preprostejši in naravnost, ker vam to mnogo bolj pristoja. Obisk.

Devica (od 23. 8. do 22. 9.) Lahko boste sprejeli nekakšno skleno, ki hodo za vas izrednega pomena. Toda preden se odločite, se posvetujte z osebo, ki ji najbolj zaupate.

Skorpijon (od 23. 10. do 21. 11.) Cilj, ki ste si ga zastavili, je mnogo bliže, kot si mislite. Ne obupajte. Temveč napnite vse vaše moči, da ga boste čimprej dosegli.

Lokostrelec (od 22. 11. do 21. 12.) V neki hudi zadevi, ki vas teži, se dajl časa, boste imeli srečo. S pomočjo ljubljene osebe boste premostili vse težave in se srečno izmotali.

Kozorog (od 22. 12. do 20. 1.) V torku boste doživeli prijetno presenečenje. Ne sklenjajte prijateljstva na vrat »nos, da ne boste kdaj kasneje zaradi tega razočarani.

Vodnar (od 21. 1. do 19. 2.) Nezaupljivost in avarnost niso na mestu. Razširite zado, ki vas teži, in spet boste našli mir, ki ga potrebujete. Srečen dan po daljšem.

Blizne (od 20. 2. do 20. 3.) Včasih je potrebno tudi tole: manj misliti in več napraviti. Vse, kar imate, je tvega, toda največkrat koristi.

ZORA NEALE HURSTON

POZLAČEN POLDOLARSKI KOVANEC

(Prevedla M. Samsa)

»Missie May, kaj ne boš skuhala kosila?«

»Da, Joe, mislila sem, da nisi lačen.«

Kako naj danes umre? Joe jo potrebuje. Vsaj se kakšno minuto. Kmalu je prasketalo ogenj zagore. V stedišču. Vre je napolnila z vodo in zaklala dva pisancina. Ocvrte pisance z rižem je imel rad. Ona ni nič zaslužila, toda ti si dobri Joe jo pusti, da mu kuha kosilo.

Jedel je brez smeha in sale, z očmi uprtimi v krožnik.

»Kaj ti ne boš jedla?«

»Ne, hvala, nisem lačen.«

Njegova skodelica za kavo je bila prazna. Naglo je vstala, da bi jo napolnila. Ko se je vrnila in se sklonila, da bi jo dala poleg krožnika, je zagledala na mizi rumen kovanec. Med njiju dva je bil položen. Spustila se je na stol, glavno si je podprla z rokami in zajo kala. Čez nekaj trenutkov ji je mirno rekel: »Preveč jočeš, Missie May. Ne ožiraj se nazaj kot Lotova žena, da se ne spremeniš v solnat steber.«

Sonce, ta junak dneva, ta brezosebni stavec, ki svetlo stije tako nad rojstvom kot nad smrtjo, se je pomikalo po mo-

sla pod vzglavjem zlatnik na kosku veržice.

Sama je bila. S strahom je gledala v zlatnik, a ni mogla storiti drugega. Trepla se je, ko ga je vzela v roke, in v tej se je opazila, da ni pravi. Bil je polzlačen kovanec za pol dolara. Sedaj je razumela, čemu ni Slemmons pustil, da bi se kdo dotaknil njegovega stola. Prepričan je bil, da vaščani ne bodo od daleč spoznali, da je njegova kavatna zaponka samo kovanec za četrt dolara in obsek pri njej pozlačena petdesetina.

Sprva je bila zadovoljna, da ga je Joe tam pustil. Mogoče je bilo s tem konec kazni. Nato jo je začela razjedati druga misel. Ne, Joe jo je hotel kupiti, kar bi bila ena izmed onih v tisti dolgi hiti. Pol dolara za njeno ljubezen. Kakor da bi ji hotel reči, da jo tudi on lahko tako plača, kot jo plača Slemmons. Kovanec je vstaknil v žep njegovih nedeljskih hlač, se oblekla in šla.

Na pol poti med njuno hišico in vasjo je srečala možčev mater in se po kratkem razgovoru vrnila nazaj. Pred tisto staro, ki je vsak večer molila, da bi se to zgodilo, bi nikoli ne priznala svojega poraza. Ako ni mogla moža imeti resnično, ga je imela vsaj navidezno. Naj jo zapusti Joe, če hoče. Pokazala mu bo, da jo njegova petdesetina prav nič ne zanima.

Nekaj časa je ni več videla, čeprav je vedela, da jo je moral najti v svojem žepu. Se vedno se ni počutil dobro in ko je prišel domov, ga je skoraj vsa kih deset dni morala natreti.

Sonce je potovalo po nebesnem svodu nad svojimi pascem, je peljala za seboj dneve in mesece. Nekega jutra, ko se je vracal z dela, je našel Missie May,

Ficko piše

Dragi mi Marksi!

Ben, zdaj je žepan vendar od Stopil, inso vsi bi se tem kontent. So prauili, da bo zdej namesto žepana komi Sar. Alpa volitue. Ma to sebo hmalu vidlo, kedo ke bo, al volitue, al komi Sar.

Jutri bi prla na vrsto za izpit Pika. Si mislim, kako se trese danes, jen kako bo pej jutri! Ma, anti se je ja kej učila in zdej vendar zna vse ses lepa pija in lepa Vedenja. Inka bo napravlja izpit, bo vesela in se bo za drugo leto po Bolala. Reva seje nekaj trostala, da nebo treba se učiti, zato ke je tista Mrzelca ses arje, inda bojo učenili in profesorji se začni trest zastran mrzelce, inda ne bojo tako Zleht inda bojo rajši dali dober Ret. Ma ni nič ses mrzelce. Je primla samo druge kraje.

Solarji se forte troštajo, da nebo nanka začela Sola zastran Mrzelce, a nekej pej tudi za Stran Šcopera od profesorjov. Čoja imet velike plače, in so začni šcopero vre zdej. Zato da se bo jo navadili za pole, kobo začela Sola.

Ma tista mokra Cija prov res ne genja in ne penjal Zmerom jema še kej za po Vedat. Ne peš tisti Argo Mente, koje bolše! Nebi je skala po selekcione ona, čebi blo res kaj taga tam, kakor in na pisala. Mami blo, in zato je mogla jet prov v selekcione, daje magari samo amala blo, inda je dihalo po krahkem pratu.

(In zmeram neko tiste vlike Erke piše, ko noben nič ne za stopi, kaj je. Bom še jest za Pisal kej taga, in bomo vidli, če bo znala brati: VRMP, HKOTMSBI! Hal si videl, da znam anka jest!

Danes se bo začel toto Kalčjo in je zastran tega Pepka spod Latnika vsa nuročna. Je rekla, daje sanjala, da je naredila trinajstega, in da jo bo zagvisno naredila, zato ke je sanjala. Sej, pej drugič ne bi sanjala, ne? Midigola je reket Tonin. »Čoja Kaler prito, da bo grinajstka, danes, in pole še vsako nedelo! To bomo bogatili!

»Makaj, ko se nič ne zna, kaže igralce so kupli, če znajo dobro cabat balola je reket gusto. »Tudi stari rimlani so kupavali sodate, da sose zanih vojskavali. Tudi oni so hodili jeskat sodate na Sever. Rimlani sose lep da moka gredi, in jeli in pili, in se nekoč veselili, a leski sodati sose zanih bikrali. In kadar so zmagnali, sose rimlani prikazali in so se hvalili. Videste, kako smo močni, kako znamo mi! Ma jih je pole vzeli zluži! Taka je zdej ses tem kupavanjem nogo Metašova!

Si videl, kako zna moj gušto?

Te pozdravlja

Ficko

PREKLETAREKA

»PREVRTANIH NOSOV« JE DESETHAT KOT JE DASTOV NA ROKAVI BODEVNIKI BODO RAZRUSILI TRDNOVAJUTRAI PO SONČNEM VZHODU.

NEVERJETNO! USTNIK JE GOVORIL TAKO, NE PRIDEJO PO SMRTI, V RAJ.

»PREVRTANI NOSOVI« UTONEJO, BREZ AMULETA, NE PRIDEJO PO SMRTI, V RAJ.

ZATO JE PO MOJI, GROZNI ZA CEL GOVORNI!

OH, KO BI TO PREJ VEDELI SE VSE ZGAJNE BI IMEL!

KAJ BOSTE STORILI, SEDAJ, KOVESTE, KAKO JE, POLKOVNIK?

NIE SE NE DA STORITI, JAH JE PREVEČ, JUTRI BOMO VSI MATVI!

UKARITE NAJ ME ODVEZEJO DA SE ZANEMEM DAL BOM ROVE-VAL KAKO SE BOSTE JMO-TALI.

KAKO NAJ SE ZANEMEM DA NE BOSTE POSEBENI KOMAJ VASO ODVESEM.

NIMATE IZBIRE: ALI SE ZANESTI NAME, ALI PA JUTRI BOMO VSI SKALPIRANI!

DOBRU, TOM! TODA ZA POMNITE SI DA JE MOJA PISTOLA VEDNO NA VAS NAMERAJENA!

STRAN VAS JE JEDROJIL POJ-DATE 2 MENOZ NA OVO STRAN DA VAM RAZLOŽIM SVOJ NAČRT!

POGLEJTE! BEKA TEJE PRAV POD TROJNO VRO IN NA NE NE GOVORITE, TEJ STRANI SE BOMO IZMUZ-ILI! NI MOČ NE S PLAVA NIEM NE S COL-NOM.

KDOR JE NARAVIL TISTE POLNE NI TAKO MISLI, MORDA BOMO PRI TEM VSI IZGUBILI ŽIVLJENJE, A JE VENDAR BOLJE, KOT PA ČAKATI NA RDEČEKOŠCE. TOREJ NE IZGUBLJAJMO ČASA!

IN V TEDI NOČI SO SE TIHO ODPRLA TRDJA VRA TA.

UBOGAL SEM VAS, TODA TEJ KO, DA BOSTA TA DVA STARA COLNA...

AH!

(Nadaljevanje prihodnjic)

Goriško-beneški dnevnik

Dogodki tedna

Krivica, razsodba Kasacije

Kasacijsko sodišče je pod predsedstvom dr. Eula sprejelo priziv generalnega prokuratorja na procesu zaradi dogodkov v Porčini, naj se osebe, ki so bile že na zalogi klopi zaradi tednih dogodkov, sodo zaradi veleizdaje, ker naj bi delovali proti državi. Razprava bo v kratkem pred porotnim sodiščem v Perugi. Tako je poročala videmska izdaja "el Gazzettina".

Mladinski kriminal v Gorici

Marsikom se bo zdel ta naslov smel in morda pretiran. Ko vam povemo nekaj zgodbe o mladih gorških "atletih", boste spoznali, da je popolnoma resničen.

V začetku avgusta je trafikant Giacomo Fagioli prijavil

policiji, da so mu tatovi odnesli iz prodajalne v Ul. IX. Agosto večjo količino znamk in kolkovanih papirjev za o. kol. 60.000 lir. Po dolgih poizvedovanjih je policija ugotovila, da je bil tat komaj 18-letni S. D. iz zelo ugledne gorške družine. Fant je med preiskavo izpovedal, da ga je mučila nesposobnost in da se je sprehajal po mestnih cestah, ko je zagledal ključ v vratih trafike. Ne da bi ga pekla vest, je stopil v trafiko in jo "pometel".

Se bolj značilen primer pa se je pripetil v ponedeljek. Lastnik agencije Alfa Romeo na Korzu inž. Gino Salinatti je ugotovil, da se je nekdo spilski skozi dvoriščno okno in mu odnesel 3.000 lir; sploh pa se ni dotaknil blaginje in radijskih aparatov. Na oknu so našli scorpuse delnice: kuhinjski nož in pripravo za stiskanje vijakov. Policija je takoj ugotovila, da gre za zadržanika. Nemalo pa je bila presenečena, ko je ugotovila, da je v lovmi izvršil komaj 11-letni deček. Res čudežni otrok s področja... kriminala.

Tiste dni pa je komaj 13-letni fant ukradel listino z denarjem in dokumenti iz hišnega zepa Domenica Braniča v Majnici. Po vsem tem se je upravičeno sprašujemo, kaj je treba napraviti, da se prepreči pojav, ki je precej udomačen po zadnji svetovni vojni in ki ni značilen za ali drugi socialni sloj, ampak je posledica brezdeležja, slabega človeka, vplivov ceste in sivega črta, pomanjkanja.

Vodovod in cesta

Politi je bil sprejet zakon, s katerim se vlada obvezuje, da bo deficitarnim občinam, ki so dodatno davke povisale do največje dovoljene mere in ko nima več kot 2.000 prebivalcev, na svoje stroške zgradila vodovod in asfaltirala ceste, če je postopek za izvršitev teh del že v teku. V skladu s tem zakonom sta doberdobska in sovodenjska občinska uprava napravili potrebne korake pri CAPO in pri pristojnih oblasteh v Gorici, da jim na podlagi zakona opravijo predlagana dela.

Grajski čuvaj

Grajski čuvaj je izginil. Meščani so bili v velikih skrbeh, kaj bo grajsko imovino. Zaradi tega je bilo potrebno pojasniti županstvu, sporočilo je, da je bil čuvaj Blagi suspenziran, ker se v računovodstvu ugotovili primankljaj. Govorilo se, da se skuša mož prebiti v tujsko legijo.

Tržišni ladjedelnice

Zveza kovinarjev FIOM-CGIL je razširila po ladjedelnici v Trzinu letak, v katerem obsoja ravnanje, da se zaradi njegovega zavlačevanja pri razpisu za gradnjo ladjedelnice.

LOJZ KRAIGHER Roman KONTROLOR ŠKROBAR

Tilika zdrvi od mene v smeri šuma. Strog glas zakliče: «Tilika!»
Ona pa pogumno:
«Kaj iščeš tu, Frcal? Ali mi sfrčiš domov?»
Prilice zopet k meni in me poljubi naglo:
«Zbogom, ljubček! Pišem ti — v urad...»
In odbeži...
Nize v lesu se njene stopinje združijo s težjim in počasnejšim korakom. A njen glas zveni oblastno:
«Domov, Frcal! Kaj hodiš stikat po gozdu?»
Od zelarje vrhu brega se začuje pasje lajanje... Krenem na drugo stran nizdol in se odplazim tihotapsko. Srce mi močno bije. Vsak hip se zdrem v strahu, da se vzdigne senca pred menoj in mi loptne kol po glavi. Sele v trgu si oddahnem.

Pisemce mi je prinesel solarček. Posegar se je iztegnil z ne sravnim smehljajem izza mize, davkar je samo poškilil. Nekaj dni bi se moral izogibati Salamunovine. Frcala je obdelala, da je objubil sveto, ni izdati teti in očetu. Saj je dober človek: boji se zanjo in za njeno čast — in ne zaupa kaj gosposkemu človeku.

A že drugi dan mi piše zopet:
«Hrepenenje po mori in skrb. Zbolela bo, če me ne vidi kmalu...»
Odkar je morala iz tetine sobe, leži na drugi strani pred očeto v kamrici, v sobi, kjer je prej ležala dekla. Ta pa se je preselila v gostilnico, da je pri rokah, če bi klicala teta Verona. Frcal je v hlevu. Oče je priklenjen v posteljo. Včasih jo klice ponocni, a če se ne odzove, potrpi, ker misli, da je utrujena in

Sporočilo kvesture

Urad za izdajanje obmejnih propustnic pri goriški kvesturi sporoča naslednje: V zadnjem času je več imetnikov obmejnih propustnic potvrdilo svoj dokument s tem, da so nadomestili nekatere strani z drugimi, ki so bile naslovljene na njihove sorodnike ali na tretje osebe.

Goriška kvestura obvešča, da bodo tisti, ki bodo potvrdili propustnice, na osnovi člena 42 kazenskega zakona podvrženi kazenskem postopku.

Zaradi podobnega dejanja je goriško sodišče že obsodilo 20-letnega Filiputta na tri mesece zapora. Vse osebe, ki bodo potvrdile svoj dokument, ne bodo dobile več propustnic.

Najdeni predmeti

V uradih mestnih stražnikov v Ul. Mazzini imajo otroško zlato zapustnico in usnje nožbo s knjigami. Osebe, ki bodo lahko dokazale, da so lastniki izgubljenih predmetov, naj pridejo ponje.

DESETA OBLETNICA DOBERDOBSKE GODBE

DANES OB 16. URI bo na trgu pred šolo

KONCERT GODB NA PIHALA

iz Doberdoba, Proseka in Nabrežine. Doberdobska godba, ki bo okrepila č. godbeniki iz okolinskih vasi, bo s tem proslavila svoj pomembni jubilej. Občinstvo vabimo k udeležbi.

Dopisi iz naših krajev

ŠEMPOLAJ

Trgovce Span iz Nabrežine je nedavno odprl pri nas podružnico manufakturne trgovine. Ta ni toliko namenjena nam, kolikor klijent iz 66 sedmih jugoslovanskih vasi, ki so s to trgovino povezane, ki je se bila v Komunju.

Sv. Tili je v nedeljo, na dan svoje cerkvene šagre izjavil polno našo in sosedne mladino (okrog 300). Mogoče je kdo od teh že prej ob sv. Juriju pospehaval kaj pospehaval in pri sv. Tilihu, že staremu obljubovalcu, nekemu kaj objubil. Če ni to, ali mogoče, bo prej ali slej imel besedo sv. Martin poročavec. Sicer je imel letos pri sv. Tilihu prvo besedo, da se po otvoritvi nove gostilne lovskega društva, ki je stregla gostov, je bilo, da je najbrž javnost ne ve, da je za naslovo prosvetno društvo, ki je bil 15. septembra in priveden prostor v Praprotni, ki je za to tudi primeren. Spet bomo slišali pesmi našega ž. ž. širno naše zemlje znane in drugih pevskih zborov. Te toliko v vednost ljubiteljem zborov, petin, ki se bodo te prosvetne prireditve nedvomno številno udeležili in s tem podpirali naše kulturno delovanje.

PREČNIK

Vremenslovci so jo s svojo napovedjo o lepem avgustu-vremenu precej pomolili: tako bo — kot kaže — tudi za september. Namesto leperega vremena imeli v avgustu zelo spremenljivo vreme: sončno, oblačno, vlažno, suho, vetrovno. Pridelki so si opomogli po dežju 28. avgusta. Repa so napadale gosenice. Svoječase so proti temu škodljivcu posipali žele in repo s pepelom ali cestnim prahom. Škropili s karbolno vodo i.e. Danes imamo pa to druga sredstva. Menda pa so najuspešnejše prične roke, ki gosenice pravočasno zalotijo in zatro. Če se to delo pravočasno prične, ni tako zamudno (razen če ni teh škodljivcev preveč), kot se sploh misli in se izplača. Rok za to pa ni.

Pri nas in drugod je bilo v letih po vojni zelo malo divjadi. Tudi pa so lovci bili zadovoljni. Kafe, da gre za to zaslugi dotoku divjadi čez državno mejo — brez propustnic. V Jugoslaviji so lovski predpisi precej strogi in je

VIŽOVLJE

Minilo je leto dni, ko smo z lepo uspešno prireditvijo obnovili naše prosvetno društvo. Obiskali so vsa večja območja. Na navdušenju so bile tudi objube za oživljenje prosvetnega dela. Če imamo s sešajanci vred odlične glasove in dobre igralce je s tem izpolnjen prvi pogoj. Ovir je v pripravi prostorov. A tu je to bi se moglo z dobro voljo rešiti. Zal pa so namesto dobre volje, razumevanja in nagajenja za dobro stvar neki prav nič koristni predsojdi.

DEVIN

Smrt je vedno nekaj pretresljivega, a najbolj nas preseneča smrt mladine. Če bi se je zgodilo pred našimi očmi, bi se je težko znebili. Preden je prišel nekdo, ki se je poznal na smrt, smo se sploh misli in se izplača. Rok za to pa ni.

pretrdno spi... Arnost naj bi prišel pod okno. Čez travnike naj gre do Pomočnice in od tam nazaj po cesti... Hiapce je objubila, da ne pojde več od doma ponoci; zato je mirnejši in morda ne bo kolovratil okoli oglov. Z delom ga utruja, da bo mrcina bolj spal — dekla spi kot klada...
Pritihotapim se tja; a okno je na ti strani mnogo višje. Tilika je bila sicer pripravila za ogled nekaj skrinjo za posteljo; a smert je sibe in škripale pod noge.
«Jaz zlezem k tebi, Tilika!... Če pride kdo po cesti, me lahko vidiš tu pod oknom.»
Ona se namuzne prefriganjo:
«Vrata ti odprem, skozi okno mi ne plezaj! Poinknice so pritrjene samo z zeblički, lahko bi ti zropotale na hrbtišče.»
Pa mi odpadne duri:
«Saj sem jih skriljav namazala.»
Stisnem jo v naročje in jo poljubim tiho:
«Ti porednica! Ali si že tako izkušana?»
«Ali si nesel skrinjo nazaj? — Pojdi!... Ko bi hlapec zopet gledušil!...»

Ne morem več zadržati svojega srca. Vsako noč sem moral priti. In ko bi me ne bilo, bi ne zatislila očesa svojo noč.
Vest jo je težila. Četudi je tajila, sem na tihem slutil boje v njeni duši.
Omamice je potrebovala. In to je našla v poljubih in objemih. Ko bi se ne zavedala ved pomena te ljubezni, nje globokosti in resnosti, bi ji duša klonila v kesanju. Ko bi spoznala nicevost ljubezni, bi strmoglavila v obup. — Sama se je odrekla zakonu. Sama je torej vtisnila ljubezni pecat minljivosti. Ali je se na etični višini ljubezni, ki ji vzmaje cilji, odkazan po naravi? — In če dosežeš cilji — vključaj resignacijo!

Mene je bilo groza razmišljanja. Slutil sem obup v dekletu. Čutil sem, da je rešitev le v preklicu njenega skiepa... odločil sem se, da napravim konec negotovosti — da vprašam pr očetu — da se zatečem, ko bi bilo treba upogniti upornost. Liko, po pomoč celo k njenemu — spovedniku...

A... prišlo je drugič.
Neko noč — vihar je bil divjal zvečer — zdaj je padal dež

V TOREK V VIDMU

Nastop folkloristov

iz Zagreba in Stockholma

Pod pokroviteljstvom občine bo v torek na Trgu XX. Settembre v Vidmu nastop folkloristi skupin iz Zagreba in Stockholma. Skupini se bo sta vračali z gostovanja v Messini in v Aosti. Sodelovala bo tudi furlanska skupina iz Aviana. Promet na trgu bo med predstavo ustavljen.

DEZURNA LEKARNA

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Urbani-Albanske, Korzo Italija 31, tel. 24-43.

KINO

CORSO. 14.00: «Souvenir d'Italie»

De Sica, Alberto Sordi, cinemascop.

VERDI. 14.30: «Alarem in New Yorku»

M. Held in M. Tiller, cinemascop.

VITTORIA. 15.30: «Tanny, divja roza»

D. Reynolds in Leslie Nielsen, v cinemascopu in barvah.

CENTRALE. 15.30: «Quanten»

F. Murali in D. Mallone, v cinemascopu in barvah.

MODERNO. 15.00: «Tisot in ena noč»

cinemascop.

STANDREZ. 20.00: «Mostovi v Toco Rijuu»

W. Holden in Grace Kelly.

Skoraj na vsakem grozdu je

po nekaj uničenih jagod. Če bo šlo tako naprej, bo to slabo vplivalo na pridelek. Te dni je bil v Steverjanu predstavnik kmetijskega inspektorata iz Gorice, ki se je zanimal za količino lanskega pridelka vina, ki je vinogradniki ne niso prodali. Ugotovilo je, da je v Brdih še vedno zelo veliko lanskega vina in da se zelo slabi znaki za njegovo prodajo. V neoprijetnem položaju so predvsem tisti vinogradniki, katerih zmogljivost grozdov zadostuje samo za eno letino; če bodo hoteli spraviti vanje letošnji pridelek, bodo morali lanskega prodati po cenah, ki so trenutno na tržišču. Cene pa za briske, vinogradniki v glavnem niso ugodne, ker po goriških gostinjah in velikih količinah, točijo vina iz drugih delov države in mešana vina iz nekaterih furlanskih kleti. Navadno vino (rebula) se plačuje po 90 do 100 lir za liter; zlahtnejša vina pa tudi po 130 in 140 lir. Če se bo izkazalo, da ostajajo prevelike zaloge neprodanega vina, tedaj bodo morali pospešiti destilacijo vina v žganje. V takem stanju bi se lažje prodalo zlasti na zunanem tržišču.

DOBERDOB

Na programu liste občinske enotnosti je zapisano, da se bo demokratična občinska uprava liste občinske enotnosti zanimala za pravilno odmero davkov, ki izhajajo iz katastra. Ti davki že dolgo let niso bili pregledani in izpopolnjeni. Tako se dogaja, da kmetovalci marsikje plačujejo davek za orno zemljo ali sadovnjak, ki je bil uničen med prvo svetovno vojno, čeprav je na njegovem mestu pašnik.

Z namenom, da bi se to vprašanje uredilo, je županstvo poklicalo predstavnika katastrskega urada iz Trzinja, da pregleda, kako je z zadevo. Pooblaščen geometer je že nekaj dni v Doberdobu in je pregledal že precej parcel. Ker bo svoje bivanje podaljšal tudi naslednji teden, priporočamo vaščanom, naj se zgledajo na županstvu in se z njim pogovorijo.

SVETOVNO PIVENSTVO

Italijanski kotalkarji

prvi v vseh disciplinah

PALERMO. 7. — Prvi dan svetovnega prvenstva v kotalkanju je prinesel Italijanom zmage v vseh disciplinah na programu. V moški konkurenci so Italijani premagali Nemce, 1. Italija 34 točk, 2. Francija 73, 3. Nemčija 59, 4. Španija 46, 5. Belgija 44, 6. Avstrija 18. Stanje v ženski konkurenci: 1. Italija 21, 2. Nemčija 9, 3. Belgija 6.

Rezultati:

5000 m moški: 1. Lari (It.) 19'17" (povprečna hitrost 29,81 km/h), 2. Fagiolini (It.) 19'27", 3. Arslan (Sp.) 19'27", 3. Schmidt (Nem.) 19'24" (It.) 19'24". Italijan Botti je prišel na cilj tretji a je bil diskvalificiran. 10.000 m ženske: 1. Vianello (It.) 23'42", 2. Castelnovo (It.) 23'43", 3. Lurazzi (It.) 23'44", 4. Niseli (Nem.) 23'47". 20.000 m moški: 1. Lari (It.) 41'41" (povprečna hitrost 29,39 km/h), 2. Botti (It.) 41'42", 3. Rossi (It.) 41'42", 4. Borme, caze (Fr.) 41'43", 5. Schmidt (Nem.) 41'45".

Hokey na kotalkah

v Novi Gorici

V dneih 13, 14. in 15. septembra se bodo pomerili v hokey na kotalkah najboljši klubi iz Jugoslavije. Drugo prvenstvo bo v Novi Gorici na igrišču dosežanega državnega prvaka. Svoje udeležbo so že javile: Nova Gorica, H.K.

Pula, H.K. Cement Pula, H.K.

«Viktor Lenac» z Reke, H.K. Olimpija iz Ljubljane in H.K. Mladost iz Zagreba.

Preteklo nedeljo je H.K. Nova Gorica igral z Olimpijo iz Ljubljane. Ceravno so mu manj kalil nekateri najboljši igralci, ki je premagal s 6:3. Ta sport ima v Novi Gorici veliko število prijateljev, in ni dvoma, da bodo ob tekmovalstvu za drž. prvenstvo z vso silo bo, drili domače moštvo, da bo tudi v tretje ostal prvak.

K. B.

PLAVANJE

Nov svetovni rekord

na 4 x 100 m mešano

TOKIO. 7. — Japonska univerzitetna štafeta (v sestavi Masaru Furukawa (prsnico), Takashi Ishimoto (metulček), Kazuo Tomita (hrbno), Katuki Ishihara (crawl)) je na 4x100 m mešano postavila nov svetovni rekord s časom 4'17"8 (prejšnji rek. je znašal 4'18").

TOKIO. 7. — Japonec Keiji Hase je na 200 m hrbtno s časom 2'24"4 izboljšal japonski rekord.

TENIS

FOREST HILLS. 7. — Na teniskem prvenstvu ZDA se Flann (ZDA) premagal Savvas s 6:3, 3:6, 6:4, 4:6, 6:1. V polfinalu se bo srečal z Avstralcom Cooperjem. V polfinalu se je kvalificiral tudi Avstralec Anderson z zmago nad Ayalo (Čile) s 6:1, 6:3, 6:1. V finalu se bo srečal z Davidsonom (Šv.).

BOKS

Loi zmagal toda...

zopet samo na točke

RIM. 7. — Rezultati bokarske prireditve v «Palaci prvaka» srednjetezka kat.: Pajunzi (Rim) premagal Hubermanja (Rim) s 10 točkami v 5 rundah. Teška kat.: Caviechi (Rim) premagal D'Ottavio po točkah v 10 rundah. Lažka kat.: Loi (Trst) premagal Bellotija po točkah v 10 rundah.

CAGLIARI. 7. — Rezultati bokarske prireditve v Cagliariu: Welter kat.: Manca (Cagliari) premagal Ben Bukerja, Srednjelažka kat.: Melis (Cagliari) premagal Basora (Sp.) po točkah.

ATLETIKA

MILANO. 7. — Pomembnejši rezultati mednarodnega atletičnega mitinga v Milanu: 100 m zapreke: 1. Lauer (Nem.) 14'3", 2. Dohen (Fr.) 14'7", 3. Dohen (Fr.) 14'7", 4. Vianello (Nem.) 15'50", 5. Jazy (Fr.) 15'50", 6. Baraldi (It.) 15'52", 7. Disk: 1. Consolini 53,34, 800 m ženske: 1. Cervato 2'24", 800 m ovire: 1. Greppi (It.) 11'7", 2. Bertoni (It.) 11'8".

KINO PROSEK-KONTOVEL

predvaja danes 8. t. m. ob 17. uri Universal barvni film:

RDEČI SUKNJIČI

iz Saskat Chewana Igrajo: Alan Ladd, Shelley Winters

Športni dnevnik

Študentske športne igre v Parizu

Afirmacija Jugoslovnanov v vaterpolu in atletiki

Jugoslovanski vaterpolisti premagali v finalu madžarske, Longer in Petrušić zmagovalca polfinalnih skupin - Bezjak drugi, Lukman tretji

PARIZ. 7. — Predzadnji dan študentskih športnih iger v Parizu je pomenil za jugoslovanske tekmovalce pravi trijumf. Najprej so vaterpolisti v finalu z mnogo bolj zasluženom zmagali kot kaže rezultat 6:5 (2:1) premagali Madžare in v končnem plasmanu zavzele prvo mesto pred Madžari, Brazilci itd. ter dosegli drugo zlato kolajno za Jugoslavijo.

Jugoslovanski vaterpolisti so zmagali zelo dobro in bi njihova zmaga morala biti večja, če jih ne bi sodnik večkrat oškodoval. Najboljši v jugoslovanskem moštvi je bil Ježić.

Za drugo veliko afirmacijo jugoslovanske športa sta danes postrelila telesa brez zapreke Longer in Petrušić, ki sta vsak v svoji polfinalni skupini bila prva pred mnogimi odličnimi evropskimi tekači.

Longer je dosegel čas 14"8, Petrušić 14"8. 2. skup.: 1. Jugoslavija, 2. Madžarska, 3. Brazilija, 4. Argentina.

ATLETIKA: Kroglja - ženske (finale): 1. Zybina (SZ) 15,75, 9. Ricci (It.) 10,43, 110 m ovire (polifinale): 1. skup.: 1. Longer (Jug.) 14"8, 2. skup.: 1. Petrušić (Jug.) 15", Colatore (It.) je bil izločen s časom 18"8.

800 m moški (finale): 1. Lauer (Nem.) 1'50"3, 200 m ženske (finale): 1. Iukina (SZ) 25", 24"6, 2. Dekenska (SZ) 25", 3. Leone (It.) 25", 4. Vost (Nem.) 25"3, 400 m zapreke (finale): 1. Ilin (SZ) 5'3"3, Klavdivo (finale): 1. Samosvetov (SZ) 5'30", 2. Bezjak (Jug.) 5'30", 2. Bezjak (Jug.) 5'30", 1. Laischia (It.) 46,60, 200 m moški (polifinale): 1. skup.: Germar (Nem.) 21"3", 2. skup.: 1. Bartenjev (SZ) 21"6, 2. Murchison 22"2. Šangermano (It.) ni startal. DVA: 1. Wazny (Polj.) 4,40, 3. Lukman (Jug.) 4,25.

PLAVANJE: 400 m prosto - ženske (finale): 1. Voog (SZ) 5'32"6, Štafeta 4x200 m prosto - moški (finale): 1. Nemčija 9'19"7, 200 m prsno - moški (finale): 1. Klopotosky (Polj.) 2'37"2.

SABLANJE: Mostveni turnir v sabli: četrtfinale: SZ - Francija 9:4, Italija - Nemčija 9:4, Anglija - Poljska 9:7, Madžarska - Izrael 9:0. Polifinale: Italija - SZ 8:7, Madžarska - Anglija 9:0, Francija - Italija 9:5. finale za 3. mesto: SZ - Anglija 9:3. Končni vrstni red: 1. Madžarska, 2. Italija, 3. SZ, 4. Anglija.

KOSARKA: Brazilija - Francija 62:47, Kitajska - Italija 67:52.

SVETOVNO PIVENSTVO

Italijanski kotalkarji

prvi v vseh disciplinah

PALERMO. 7. — Prvi dan svetovnega prvenstva v kotalkanju je prinesel Italijanom zmage v vseh disciplinah na programu. V moški konkurenci so Italijani premagali Nemce, 1. Italija 34 točk, 2. Francija 73, 3. Nemčija 59, 4. Španija 46, 5. Belgija 44, 6. Avstrija 18. Stanje v ženski konkurenci: 1. Italija 21, 2. Nemčija 9, 3. Belgija 6.

Rezultati:

5000 m moški: 1. Lari (It.) 19'17" (povprečna hitrost 29,81 km/h), 2. Fagiolini (It.) 19'27", 3. Arslan (Sp.) 19'27", 3. Schmidt (Nem.) 19'24" (It.) 19'24". Italijan Botti je prišel na cilj tretji a je bil diskvalificiran. 10.000 m ženske: 1. Vianello (It.) 23'42", 2. Castelnovo (It.) 23'43", 3. Lurazzi (It.) 23'44", 4. Niseli (Nem.) 23'47". 20.000 m moški: 1. Lari (It.) 41'41" (povprečna hitrost 29,39 km/h), 2. Botti (It.) 41'42", 3. Rossi (It.) 41'42", 4. Borme, caze (Fr.) 41'43", 5. Schmidt (Nem.) 41'45".

Hokey na kotalkah

v Novi Gorici

V dneih 13, 14. in 15. septembra se bodo pomerili v hokey na kotalkah najboljši klubi iz Jugoslavije. Drugo prvenstvo bo v Novi Gorici na igrišču dosežanega državnega prvaka. Svoje udeležbo so že javile: Nova Gorica, H.K.

Pula, H.K. Cement Pula, H.K. «Viktor Lenac» z Reke, H.K. Olimpija iz Ljubljane in H.K. Mladost iz Zagreba.

Preteklo nedeljo je H.K. Nova Gorica igral z Olimpijo iz Ljubljane. Ceravno so mu manj kalil nekateri najboljši igralci, ki je premagal s 6:3. Ta sport ima v Novi Gorici veliko število prijateljev, in ni dvoma, da bodo ob tekmovalstvu za drž. prvenstvo z vso silo bo, drili domače moštvo, da bo tudi v tretje ostal prvak.

K. B.

PLAVANJE

Nov svetovni rekord

na 4 x 100 m mešano

TOKIO. 7. — Japonska univerzitetna štafeta (v sestavi Masaru Furukawa (prsnico), Takashi Ishimoto (metulček), Kazuo Tomita (hrbno), Katuki Ishihara (crawl)) je na 4x100 m mešano postavila nov svetovni rekord s časom 4'17"8 (prejšnji rek. je znašal 4'18").

TOKIO. 7. — Japonec Keiji Hase je na 200 m hrbtno s časom 2'24"4 izboljš

